75STE JAARGANG No. 9912 ZATERDAG 6 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24.99

Communistische Chinezen staken het vuren op Quemoy

Chroesjtsjef onderbrak vakantie om „dringende kwesties" te bespreken

Taipeh. — Voor de eerste maal in vijftien dagen hebben de Communistisch-Chinese batterijen op het eiland Amoy hedenochtend niet het vuur geopend op Quemoy en andere door Nationalisten bezette eilanden.

Verklaring van Nationalistisch China

De minister van buitenlandse zaken van Nationalistisch China heeft vandaag de volgende verklaring doen publiceren:

„De regering van de Verenigde Staten heeft haar standpunt herhaald, volgens hetwelk de bescherming van de kusteilanden, zoals Kimmen, Quemoy en Matsoe, steeds inniger verweven is met de verdediging van Formosa. Zij heeft de Chinese communisten eveneens gewaarschuwd, dat elke poging van hun kant om deze eilanden te bezetten, een ernstige bedreiging vormt voor de veiligheid van de vrije wereld.

Door het nemen van bepaalde maatregelen van militaire aard hebben de Verenigde Staten getoond, dat zij bereid zijn om op elk avontuur van de Chinese communisten te antwoorden met een onmiddellijke en doelmatige tegenstoot.

De vastbesloten positie van de Verenigde Staten is dus duidelijk gesteld. Het is nu aan de communisten om te beslissen, of zij hun vooraf beraamde aanvallen tegen de kusteilanden voort te zetten".

Oordeel van „New York Times"

De „New York Times" geeft naar aanleiding van de gespannen toestand in de straat van Formosa als zijn oordeel te kennen, dat het niet gaat om drie of vier kleine eilanden voor de Chinese kust maar dat daarachter het grotere vraagstuk staat, wat er met de vrijheid in het verre Oosten gebeurt.

Het blad merkt op dat de V.S. ten aanzien van een reeks posities in dat gebied verplichtingen heeft, welke reeks van Korea over Japan, Okinawa, Formosa, de Philipijnen en Nederlands en Australisch Nieuw-Guinea naar Australie loopt. Een breuk in deze linie kan een zeer belangrijk verlies betekenen, zoals het tijdelijk verlies van Korea in 1950 had aangetoond. **Daarom zou, volgens de „New York Times", het verlies van Formosa een ernstig en direct gevaar opleveren, vooral voor de Philipijnen dat er slechts negentig mijl van verwijderd is.**

Chroesjtsjef onderbrak vakantie

Chroesjtsjef heeft donderdag in een onderhoud met de **Britse linkse** labourleider Tony Zilliacus verklaard, dat hij wegens „dringende kwesties" naar Moskou was teruggekeerd.

Volgens diplomatieke waarnemers spelen er op binnenlands gebied in de Sowjet-Unie op het ogenblik geen belangrijke kwesties, zodat de dringende rede voor Chroestjtsjef om zijn vakantie op de Krim te onderbreken, op internationaal vlak moet worden gezocht.

Naar de commentaren in vrijwel alle grote Moskouse bladen over de toestand in het verre Oosten te oordelen is dat de spanning in de Straat van Formosa.

Ook Engeland bezorgd

Engeland deelt tenvolle de bezorgdheid van de Verenigde Staten over een eventuele poging om territoriale veranderingen met geweld tot stand te brengen, aldus heeft een woordvoerder van het Foreign office op zijn dagelijkse persconferentie verklaard.

Hij wilde echter niet zeggen of Engeland ten volle het standpunt van de Verenigde Staten ten aanzien van het verre Oosten steunt. Hij zei dat Engelands opvatting over de status van de eilanden bij de Chinese kust niet was veranderd sedert Sir Anthony Eden in januari 1955 daaromtrent een verklaring in het parlement had afgelegd. Eden maakte toen onderscheid tussen de eilanden bij de kust en Formosa zelf en drong er bij de Chinese Nationalisten op aan zich van de eilanden bij de kust terug te trekken.

Een woordvoerder verklaarde verder — naar aanleiding van de Chinese mededeling dat de territoriale wateren tot twaalf mijl zijn uitgebreid — dat Engeland geen territoriale wateren van breder dan drie mijl erkent. Deze Britse opvatting was in 1951 ter kennis van de Chinese regering gebracht, die daar „nota van had genomen".

HET FRANSE REFERENDUM

Op 28 september a.s. zal Generaal De Gaulle de nieuwe franse grondwet voorleggen ter goed- of afkeuring aan het franse volk. De tekst van de nieuwe constitutie is deze week officieel bekendgemaakt en „men" heeft dus drie weken de tijd voor een gedegen studie.

Het heeft er echter alle schijn van, dat deze bestudering van het Staatsstuk niet veel verandering meer zal brengen in de nu reeds bestaande zienswijze in Frankrijk en zijn overzeese gebiedsdelen.

In Frankrijk zelf kan De Gaulle er wel van verzekerd zijn dat ondanks extremistische kritiek zowel van rechts als van links verreweg grootst mogelijke meerderheid zich accoord zal verklaren met het ontwerp. En dit komt heus niet van de „service" die het franse gouvernement zijn volk biedt door het reeds van tevoren kant-en-klaar op een stembiljet het ja en neen in handen te geven. Het franse volk is zijn vierde republiek moe. De ruim 10 jaar lange demonstratie van vruchteloosheid van het franse parlement heeft het volk er wel van overtuigd dat met alle eerbied voor het parlementaire stelsel het zo niet langer kan, wil Frankrijk zijn vanouds bekende trots kunnen handhaven. De resultaten of liever het gebrek aan resultaten van de franse regeringen na het einde van de tweede wereldoorlog op binnenlands terrein schenen voor velen tot nu toe nog geen doorslaand argument te zijn voor een grondige herziening van het regiem. Het falen echter van Frankrijks' diplomatieke reputatie in de buitenlandse politiek heeft echter de maat klaarblijkelijk vol gemaakt.

Daar komt dan nog bij dat Generaal De Gaulle na het aureool, hem omhangen in de eerste jaren na de oorlog thans een nog stralender aureool heeft gekregen van integriteit en eerlijkheid. En het Franse volk is zeer gevoelig voor aureolen!

Naast integer en eerlijk heeft De Gaulle zich de laatste tijd — in strijd met de opvatting die velen over hem hadden — zich ook een goed politicus getoond. Men zegt wel eens dat de diplomatie door een wijze beheersing der woorden en het aanvoelen van wat op een bepaald ogenblik **niet** gezegd moet worden. Dit is vooral van belang in verband met de uitslag van het referendum in de overzeese gebiedsdelen. De Gaulle liet aanvankelijk een nogal krachtig geluid horen: het ontwerp aanvaarden óf .... „secessie". Dit woord schijnt in het franse idioom een nog stringentere betekenis te hebben dan in het nederlandse. Opvallend is het dan ook dat op zijn laatste reis in Afrika de Generaal in de meer recente redevoeringen dit woord angstvallig vermeden heeft. Er valt niet aan te twijfelen dat dit gebeurde onder invloed van de gesprekken die hij met de Afrikaanse leiders in grote getale gevoerd heeft.

Het schijnt dan ook wel dat de uitzichten voor zijn nieuwe grondwet in Afrika gunstig zijn. Of dit intussen ook het geval is in Algiers blijft een groot vraagteken. De interne verhouding tussen de groeperingen aldaar zijn in de loop der jaren maar vooral de laatste maanden wel danig verscherpt. Of er in Algiers een sprekende meerderheid bestaat ten gunste van het nieuwe Staatsbestel van Frankrijk, waarvan Algiers een „gelijkwaardig" onderslag bewijzen. In hoeverre dat weer van invloed zal zijn op de politieke samenwerking in het Moederland zelf, maakt de 28ste september tot een wel héél belangrijke dag in de geschiedenis van Frankrijk.

De Australische minister van buitenlandse zaken, R. Cassey, is voor een bespreking met de Nederlandse regering in Nederland aangekomen. Hij werd op Schiphol hartelijk door zijn Nederlandse ambtsgenoot, minister Luns, begroet.

DE TERREURGOLF IN COLOMBIA

Bogota. — Volgens de Colombiaanse regering hebben bandieten in het gebied van Quindio in het midden van het land in vier dagen 405 mensen gedood en in de afgelopen twee maanden 2.000.

President Lleras Camargo heeft beloofd het gebied te pacificeren. Duizenden militairen worden er thans heen gezonden.

Op pagina 3:

Bij alle berichten over de integratie-moeilijkheden in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, geeft de „Amigoe" vandaag een bijzondere reportage over de eigen bijdrage, die de Amerikaanse kleurling geleverd heeft via diverse kunstmedia tot de integratie in het Amerikaanse leven, waarvan de „geïntegreerde" kunstgalerij te Washington — een initiatief van Alonzo Aden — wel een heel gelukkig voorbeeld is.

Nieuwe Nederlandse commentaren over resultaat van verkiezingen

Krasse woorden van „Elseviers Weekblad"

Den Haag. — „De Maasbode" (R.K.) constateert, dat de verkiezingen in de Nederlandse Antillen slechts zeer geringe verschuivingen te zien hebben gegeven en acht dit een verheugende aanwijzing voor een zekere mate van politieke stabiliteit in de kleine eilandengemeenschap.

Dat de regeringspartijen in de Staten de kleinst mogelijke meerderheid hebben, en de oppositiepartijen tezamen meer kiezers op zich wisten te verenigen, acht „De Maasbode" een aspekt, dat voor een democratische regering **ernstig behoort mede te tellen bij het voeren van haar beleid.** Het blad merkt voorts op:

De kern van de moeilijkheden in het verleden scholen vrijwel steeds in de handhaving van de rechtszekerheid op de Antillen, ten aanzien waarvan de door de Kroon benoemde procureur-generaal de gouverneur en de koninklijke regering een belangrijke taak hebben, welke de bevoegdheden van de Antilliaanse regering beperkt. Dit maakt duidelijk, dat eventuele besprekingen over een wijziging van het Statuut een bijzonder delikaat karakter zullen hebben. Wat daarvan zij, de geschillen over bevoegdheden en over de formulering daarvan kunnen slechts met sukses uit de weg worden geruimd, als over en weer het vertrouwen bestaat niet slechts in elkaars volkomen loyaliteit ten opzichte van de autonomie der partners, maar ook in de overeenstemming over de fundamentele beginselen van rechtszekerheid, waarvan het geheel en de delen moeten uitgaan.

Wat dit laatste betreft, zijn, naar onze mening, de ervaringen helaas niet altijd gunstig. Men kent ons standpunt in de zaak-De Wit. De wijze, waarop de regering-Jonckheer uit de ontwikkeling van deze zaak, politieke munt heeft trachten te slaan, lijkt ons evenmin onverdeeld gelukkig voor een goede koninkrijks-geest. Wat bovendien de regering-Jonckheer precies wil met het Statuut is, voorzover wij weten, nog niet nader gekonkretiseerd dan in vage kreten, die niet altijd van demagogie gespeend waren.

Wij wachten de ontwikkeling af met de vurige hoop, dat de wil tot blijvende samenwerking zal zegevieren, maar toch ook met de overtuiging, dat aan bepaalde spelregels van politieke en staatkundige moraal vast de hand moet worden gehouden, wil die samenwerking zin hebben en aantrekkelijk zijn.

De „Volkskrant" (R.K.) zegt in een hoofdartikel, getiteld „Gevaarlijke Bezigheid" o.a., dat de Antilliaanse regering dus binnenkort de wens zal te kennen geven om over wijzigingen van het Statuut te spreken, een konferentie waarvan dan uiteraard ook Suriname zal moeten deelnemen.

In principe is er tegen dergelijk overleg geen bezwaar. Waarbij wij er van uitgaan, dat de Antilliaanse regering duidelijk weet aan te geven, wat zij veranderd wil zien en hoe. Tot nog toe was dat bepaald niet het geval.

Aan de andere kant is het goed al direkt voorop te stellen, dat een gesprek over wijzigingen in het Statuut voor het koninkrijk-nieuwestijl een gevaarlijke bezigheid kan zijn. In de afgelopen jaren is overal in de wereld gezocht naar nieuwe verhoudingen tussen volkeren, die tot dan toe tegenover elkaar ston-

(Vervolg naar pag. 6)

GEZIEN
door een Antilliaan

Indien men de uitslag der verkiezing zou willen zien als een „volksuitspraak" over eventuele wijzigingen van het Statuut, is deze uitspraak, op zijn minst negatief geworden.

Doch niemand die insider is in de antilliaanse politiek en die de propaganda van nabij heeft gevolgd, zal het als zodanig zien. Want de inzet bleek tenslotte te zijn het sociaal beleid van de Regering gedurende de laatste 4 jaren.

De campagne draaide bij alle partijen in hoofdzaak om de „Pensioen di Behez" — „werkgelegenheid", „ambtenarenbenoemingen" — soms over de „onafhankelijkheid Rechterlijke Macht" en „politiek fatsoen".

Voor zover men over het Statuut heeft gesproken, was het in algemene bewoordingen, zonder inhoud, als b.v. „Het Statuut moet worden veranderd", of „Het Statuut mag niet worden veranderd". Welke de gewenste of niet gewenste wijzigingen waren, kwamen maar zelden ter sprake.

Hoezeer velen en ook wij anders gehoopt hadden, de totale uitslag, resulterende in de nieuwe samenstelling van de Staten, is een goedkeuring, zij met de kleinst mogelijke meerderheid in het wetgevend college, en geheel afhankelijk van de onberekenbare hulp uit Bonaire en de welkome bijstand uit de Bovenwinden, van het tot nu toe gevolgd beleid. Of dit een ware volksuitspraak is, ontkennen wij.

Een feitelijke en een wettelijke uitspraak is het zeker.

Maar als één ding duidelijk blijkt, is dit het grote onrecht in de huidige zetelverdeling.

Het zou ons niet verwonderen, wanneer erop Curacao eens eindelijk een actie ontstond tot wijziging van dit stelsel, dan wel tot „separation", afscheiding van de voogdij van de andere eilanden.

De groei van de democratische partij sinds de laatste statenverkiezing (1954) en sinds de verkiezing voor de eilandsraad (1955) is opvallend. Het schijnt dat haar straffe organisatie, de ouderdomspensioen en haar speculair machtsvertoon, ondanks felle aanvallen van nagenoeg alle kanten, toch de grote massa blijft trekken.

Minstens even goede organisatie, even goede propaganda en constructieve acties alleen zullen dit in de toekomst misschien kunnen veranderen.

De KVP is vergeleken bij 1954, met 1,3% achteruitgegaan, doch vergeleken bij 1955, de eilandsraadverkiezingen, heeft zij zich opmerkelijk hersteld met ± 23%.

Dit ondanks neutralisme en negativisme, ondanks directe en indirecte tegenwerking van velen die het beter moesten weten en van wie het niet zou verwacht hebben......

Aruba maakt de indruk dat daar de toestand met de nodige correctie is gestabiliseerd.

De Bovenwinden hebben een ware politieke aardverschuiving laten zien. De stemmenverhouding laat geen plaats voor twijfel omtrent de vraag aan welke zijde men daar staat en in welke richting men wil gaan.

Ook op Bonaire is er een merkbare kentering ingetreden, een voortzetting van de ontwikkeling welke reeds in 1955 bij de eilandsraadsverkiezing is ingetreden....

Uit het een en ander zijn de volgende conclusies gewettigd. Geen enkele partij is op de grotere eilanden te voorschijn gekomen zoals zij verwacht had. Iedereen is teleurgesteld. *Ieder had meer verwacht. De uitspraak des volks, waarover men deze ook moge zien, is niet bijster duidelijk. De democratische partij boekt een constante vooruitgang. Het herstel van de KVP sinds de eilandsraadverkiezing in 1955 is opvallend.*

Het huidig stelsel van zetelverdeling is onverdedigbaar in een werkelijk democratisch parlementair stelsel.

Het samengaan COP-NVP heeft aan deze laatste geen zegen gebracht, evenmin als haar affiliaties op Aruba en op de Bovenwinden.

De verhoudingen binnen de Staten zijn hetzelfde gebleven als op de dag van aanneming, ontbindingsmotie, met dien verstande dat de DP bloc nu niet meer afhankelijk is van steun buiten haar eigen kring, des te meer echter van de kleinere eilanden......

T.a.v. de komende Regering valt nog moeilijk iets te zeggen. De 12-8 basis is bijzonder smal om een sterk bestuur op te bouwen, doch mogelijk is het, zij het onder permanente dreiging van de zilveren strop uit Bonaire en Bovenwinden, die op elk moment kan worden dichtgeknepen.

Regeren onder zulke omstandigheden zal de productiviteit zeer remmen bij gebrek aan de nodige rust.

In het algemeen belang van de Antillen zou daarom de beste oplossing zijn een regering op een zo breed mogelijk basis.

Hierdoor zou men verzekerd zijn voor een periode van 4 jaren, waarin men constructief met elkaar zou kunnen samenwerken, onderlinge conflicten intern oplossen en bewijzen dat de vele, gedurende de campagne gedane redelijke beloften, ook ernstig bedoeld zijn.

Tenslotte:

Een woord van waardering is hier zeker op zijn plaats voor de ruim 90% stemgerechtigden, die vrijwillig, gedisciplineerd en voorbeeldig hun burgerplicht hebben vervuld.

Zulk een percentage is wel uniek.

Wegens concurrentie van Antilliaanse Landsloterij:

Uitbreiding van LOTERIJ EXCELSIOR in Suriname

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Konkurrentie van de Antilliaanse Landsloterij (vroeger Loterij Fortuna) heeft gemaakt, dat de Surinaamse Loterij (Excelsior (Lotex) deze maand een aanzienlijke uitbreiding zal ondergaan om deze mededinging het hoofd te kunnen bieden.

De winstkans van deze wekelijkse loterij is van 1 op 35 gebracht naar 1 op 9 met 2291 (vroeger 570) geldprijzen van totaal 25.750,— (vroeger ƒ 12.400,—) per week.

Ofschoon het bij de wet verboden is buitenlandse loterijbriefjes in Suriname te verkopen, heeft de Fortuna van Willemstad naar Paramaribo haar weg gevonden.

De aantrekkelijke 1e en 2e prijs van Fortuna waren de oorzaak, dat deze Antilliaanse gokbriefjes hoe langer hoe meer gevraagd werden en de laatste tijd een ernstige konkurrent van Lotex werden. Beter dan maatregelen om de import tegen te gaan in te roepen, meende Lotex, dat zij deze konkurrentie alleen kon overwinnen als zij Lotex aantrekkelijker maakte.

Loterij Excelsior begon in 1944, opgezet door de heer Adolf Brakke, een ondernemend Surinaams zakenman. Zijn rakenrelaties dachten zijn faillissement aanstaande, toen hij het risico nam om elke week 20.000 loten te verkopen en de kosten op niet verkochte loten uit eigen zak bij te passen. Opgelucht vertrouwde de heer Brakke aan de pers mede, dat hij sedert 1944 maar één keer een gevoelige klap van Lotex te inkasseren kreeg. **Sedert de oprichting in 1944 is het bedrijf gestadig gegroeid.** De bruto-inkomsten waren tot 1951 gemiddeld ƒ 10.000,— per week, daarna ƒ 15.000,—, en sedert 1954 ƒ 20.000,— per week. Volgens de nieuwe opzet zullen de bruto-inkomsten per week ƒ 40.000,— belopen. Het gouvernement ontvangt aan belastingen op Lotex ƒ 202.725,— sedert de laatste vier jaren. Volgens de nieuwe opzet zal het gouvernement ƒ 398.700,— per jaar innen.

Een verbazingwekkend verschijnsel is, dat er niet afgehaalde prijzen, die in 1957 ƒ 17.062,— beliepen en in 1955 een rekord bereikte van ƒ 23.065,—. Deze niet afgehaalde prijzen vloeien naar de schatkist van het Land.

Vier keer per jaar zal Lotex een zogenaamde grote trekking hebben, waarvan de hoofdprijs ƒ 30.000,— en de tweede prijs ƒ 10.000,— bedraagt.

Wat er aan de openlijk klandestiene handel in Fortuna loten in Suriname omgaat, is niet konkreet bekend, maar het beloopt een paar duizend gulden per maand. Fortuna werd populair, nadat een paar keer de hogere prijzen waren gevallen op loten in Paramaribo verkocht.

Voorwerpen en documenten van „Hugo de Groot toch opgevist

La Coruna. — Uit betrouwbare bron wordt vernomen, dat de schipper van het Spaanse vissersschip **Perlon**, verschillende van de „Hugo de Groot" afkomstige voorwerpen en documenten aan de Spaanse scheepvaartautoriteiten heeft overhandigd. Zoals bekend is, ontkende de schipper gisteren dat zijn schip voorwerpen van het verongelukte Nederlandse vliegtuig opgepikt had.

Vermoed wordt dat bij de stukken, die nu in handen zijn van de scheepvaartautoriteiten, twee navigatiehandelingen, twee stel kaarten, twee zwaar beschadigde vliegtuigstoelen en enige persoonlijke documenten van het toestel zijn. Verwacht wordt, dat al deze stukken zullen worden overhandigd aan de burgemeester van La Coruna, die tevens vice-consul van Nederland is. Deze zou zr op zijn beurt doorbrengen naar de Nederlandse ambassade in Madrid.

Negerleerlingen van school te ARKANSAS verschenen niet

Van Buren. — Geen van de 13 negerleerlingen die zijn ingeschreven voor de middelbare school van Van Buren (Arkansas) is gisteren in de school verschenen. Een 16-jarige negerjongen had donderdag reeds gezegd, dat hij en zeven anderen niet meer naar school zouden gaan. Het geplaag en de beledigingen die zij in de klassen kregen te verwerken waren ondraaglijk geworden.

Voorbereidende besprekingen over samenstelling van nieuw kabinet

Willemstad. — In verband met de door de gouverneur te verlenen opdracht voor de samenstelling van een nieuw ministerie heeft Zijne Excellentie na het bekend worden van de resultaten van de verkiezingen een aanvang gemaakt met het raadplegen van de daarvoor in aanmerking komende persoonlijkheden.

Als eerste werd in verband met zijn aanstaand vertrek naar het buitenland op 2 dezer ten gouvernementshuize ontvangen de heer J. A. Correa, die als oudste lid van de raad van advies bij afwezigheid van de ondervoorzitter deze als zodanig vervangt.

Ook met de ministers E. Jonckheer en J. E. Yrausquin, leiders van respectievelijk de Democratische Partij en de Partido Patriotico Arubano, heeft de gouverneur bereids inleidende besprekingen gevoerd.

De kwestie Westelijk NIEUW GUINEA

WAARSCHUWING van INDONESISCHE regering

Djakarta. — De Indonesische regering heeft de waarschuwing doen horen, dat Indonesië de uitdaging van de opbouw van een Nederlandse militaire macht in westelijk Nieuw-Guinea, zal beantwoorden met een verdere versterking van „het nationaal potentieel op zowel economisch en politiek als defensief gebied".

In een binnenlandse radio-uitzending waarschuwde het ministerie van voorlichting voorts, dat Indonesië niet passief zal blijven, als de berichten over het sluiten van een militair bondgenootschap tussen Australië en Nederland met betrekking tot westelijk Nieuw-Guinea, juist mochten blijken te zijn.

Zulk een bondgenootschap, „betrekking hebbend op Indonesisch grondgebied, namelijk west-Irian", zou als een ernstige bedreiging van de binnenlandse vrede worden beschouwd. Hier werd aan toegevoegd, dat de berichten over een Australisch-Nederlands verdrag met betrekking tot westelijk Nieuw-Guinea nog niet bevestigd zijn.

In de uitzending werd in dit verband echter herinnerd aan de verklaring van gouverneur Platteel van Nederlands Nieuw-Guinea, die had gezegd, dat de Nederlandse regering een militair verdrag tussen Australië en Nederland met betrekking tot Nederlands Nieuw-Guinea zou toejuichen.

Tenslotte werd in de uitzending gezegd: „Indonesië hoopt op het grootst mogelijke begrip van zijn naaste buurman Australië voor de pogingen van het Indonesische volk om west-Irian terug te krijgen."

Vice-consul van El Salvador op Curaçao

Den Haag. — Bij Kon. Besluit is de heer K. Keijzer erkend en toegelaten, op de voet van Nederlander, als honorair vice-consul van El Salvador op Curaçao.

BONAIRE
MULO-kop op Bonaire

Kralendijk. — Vandaag is een officieel begin gemaakt met de R. K. Mulo-kopschool op Bonaire. Vanmorgen is de school tijdens een korte bijeenkomst in gebruik genomen Hoofd van de school is de op Curaçao welbekende Frater Odulphinus. Het lijkt ons, dat het nog niet helemaal duidelijk is hoe dit initiatief tot opening van een eigen Mulokop zal uitgroeien. Het is daarom dan ook heel verstandig dat men op Bonaire niet te hard van stapel loopt en het begin van deze school voorlopig heeft ondergebracht in het gebouwtje dat de speelse naam „De Raadsrots" draagt, gelegen schuin tegenover de St. Bernardus-kerk van Kralendijk. De school start, naar men ons meedeelde, met ongeveer tien leerlingen.

JUBILARIS bij D.O.W.

Willemstad. — Heden herdenkt de heer Juancito Bodok, machinale houtwerker klasse-A bij D.O.W., het heugelijke feit, dat hij 25 jaar geleden, op 7 september 1933, in dienst trad. De heer Bodok werd op 20 oktober 1914 geboren te Curaçao; is gehuwd en heeft 7 kinderen.

Voor West-End, Cinelandia en Roxy zie advertenties elders in dit blad.

Wachtdienst Botica's
Otrabanda: „Botica del Pueblo".
Punda: „Botica Nueva"

Begrafenisverloven.
De heer E. J. E. Spencer Carthagenastraat 28, is belast met de afgifte van begrafenisverloven.

C.P.N. Wachtdienst.
Op de Pietterij is de heer W. La Cruz belast met de wacht.

WAAR HALEN WE BENZINE
Voor dit weekend zijn de volgende benzinestations geopend:
Cardoze — Luna Park.
Galmeyer — Cerito.
Craz — De Ruyterkade.
Elsevier — Gasparito.
Isa — Stoppelweg.
Ellis en Dania — P. Euwensweg.
De Castro — Hato.

Scherminkelws:
Morgen zondag op Suffisant om 9 uur n.m. 1ste klasse heren Degen.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

De verkiezing is weer achter de rug.

Het resultaat van 5490 stemmen, hetgeen een groei betekent van 24% ten opzichte van de verkiezing in 1955, is een bewijs dat het beleid door de K.V.P. gevoerd volledig wordt goedgekeurd en dat zeer velen in den lande met de partij sympathiseren en deze steunen.

Om deze redenen wenst het Bestuur zijn grote erkentelijkheid uit te spreken aan eenieder afzonderlijk en aan allen gezamenlijk die op enigerlei wijze, gedurende de campagne, tijdens de geslaagde optocht en op 1 September zelf de partij hebben bijgestaan. De belangenloze, spontane en effectieve hulp van zovelen, heeft het bestuur gesterkt in zijn overtuiging om 's Lands belang op de bekende wijze te blijven behartigen.

Het bestuur geeft de verzekering dat spoedig met intensieve voorbereiding van de Eilandsraadverkiezing wordt aangevangen. Het spreekt de verwachting uit dat ook dan op allen even enthousiaste medewerking kan worden gerekend.

Het Bestuur van de K.V.P.
E. J. MORKOS
Voorzitter.

Vanmorgen overhandigde de gedeputeerde van financiën, de heer J. M. G. Evertsz, de sleutel van de honderdste volkswoning te Brievengat aan de toekomstige bewoner, de heer J. P. Jansen. Op de foto v.l.n.r.: de heer Bonifacio, J. R. S. Sprock, R. de Haseth, mej. Emma Hernandez, allen van het volkswoningbedrijf; de heer J. P. Jansen en gedeputeerde J. M. G. („Juancho") Evertsz.

EMMASTAD
WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel. 2307
Van 18.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467—2307
B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
C. G. de Haas, Generaalsweg 33, Voormalige Amerikanenkamp. tel: 43159
B. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.
J. J. van Kampen tel: 4326

Geneeskundige Dienst:
Dr. Volker: tel. 4245
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant:
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder no. 4511.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.
Zat: E. van der Werf tel: 3101
Zond. N. Schermer tel: 3354

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276/2098 H. Ruytenberg
Van 17.30 — 7.30 J. Marcussen tel: 3780

Theater Asiento:
„The monster that challenged the world"
(Zond) „The long hot summer"

Engelse correspondent moet Jordanië verlaten

Amman. — Brian Wright, een correspondent van de Londense Daily Telegraph, heeft bevel gekregen Jordanië te verlaten. Hij is onder politiebewaking naar Jeruzalem gebracht om vandaar per vliegtuig te vertrekken.

Volgens Wright is geen reden voor de uitwijzing gegeven.

Nieuws uit Suriname

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Het Surinaamse gouvernement is door Paramaribose rechter in het eerste kanton (civiele zaken) veroordeeld om de Nederlandse inspekteur van Politie f 2324 te vergoeden, wegens het niet naleven van een overeenkomst. Inspekteur Karel Bakker was door de gemeente Amsterdam afgestaan aan de Surinaamse dienst. Bij zijn indiensttreding was overeengekomen, dat hij na een jaar in vaste dienst kon treden of zijn verband tot 3 jaar kon verlengen, na gebleken geschiktheid. Na een jaar werd hij evenwel ontslagen door de toenmalige Eenheidsfront-regering. De rechter overwoog, dat in confesso vaststaat, dat eisers geschiktheid was gebleken. Verworpen werd het verweer, dat de gemeente Amsterdam geen verlenging toestond, omdat deze verlenging niet afhankelijk gesteld was van bewilliging door Amsterdam. De heer Bakker had een vergoeding van f 2524 geëist, toegekend werd f 2324.

Fanfani en Adenauer bespraken internationale problemen

Como. — Premier Fanfani van Italië en bondskanselier Adenauer van de Bondsrepubliek hebben in het vakantieoord van laatstgenoemde aan het Comomeer van gedachten gewisseld over de jongste ontwikkelingen in de internationale politiek. Blijkens een na afloop uitgegeven communiqué, huldigden de twee staatslieden dezelfde opvattingen over de huidige toestand. Zij spraken af, dat zij elkaar opnieuw zouden ontmoeten, teneinde de Westduits-Italiaanse vriendschap te consolideren.

—:—

Paramaribo. — De regering heeft opdracht gegeven maatregelen te treffen om de veiligheid op de weg te verhogen, eventueel rechts verkeer in te voeren, of de invoer van auto's met links stuur te verbieden. Van januari tot en met augustus gebeurden dit jaar 801 verkeersongevallen in Paramaribo, 13 met dodelijke afloop. Voor de overeenkomende periode van 1957 was dit cijfer 560, van 1956: 431, van 1955: 281. Uit deze cijfers blijkt, dat het aantal verkeersongevallen sterk stijgende is.

Aardbevingen in CHILI

Santiago de Chile. — Van officieuse zijde wordt vernomen, dat er talrijke gewonden en mogelijke elf dode zijn gevallen in de omgeving van San Jose de Maipo als gevolg van een aardbeving, die de streek gisteren teisterde.

De minister van volksgezondheid heeft de ontruiming gelast van alle patienten, die zich bevinden in het ziekenhuis in het plaatsje „El Volcan".

Amerikaanse maanraket zal deze maand niet worden gelanceerd overvloedig maal

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft vrijdagavond meegedeeld, dat het onwaarschijnlijk is dat de V.S. deze maand een nieuwe poging zullen doen om een raket naar de maan af te schieten.

De situatie op CYPRUS

Nicosia. — De EOKA heeft gouverneur Foot van Cyprus op strooibiljetten uitgedaagd het nieuwe Britse plan ten uitvoer te leggen, maar hem tevens ervoor gewaarschuwd er rekening mede te houden, dat hij dan over de lijken van 450.000 Griekse Cyprioten zou moeten gaan. „Dit zal echter nooit gebeuren, omdat wij van plan zijn over de lijken van de Engelsen te gaan."

Aartsbisschop Makarios, de verbannen patriarch van Cyprus, heeft verklaard, dat de „Britse regering over de lijken van een half miljoen Griekse Cyprioten zal moeten gaan alvorens zij haar plan voor Cyprus in praktijk zal kunnen brengen". Hij sprak in een kathedraal te Mytilene op het Aegeïsche eiland Lesbos.

De aartsbisschop bezocht ook Lemnos, waar hij een monument onthulde ter nagedachtenis van de Griekse Cyprioten, die vielen „in de strijd voor de vrijheid".

NIEUW AMERIKAANS ATOOMWAPEN

Washington. — De „Washington Post" heeft bericht, dat het Noordamerikaanse leger binnenkort in de woestijn van Nevada een nieuw draagbaar atoomwapen zal proberen, dat uit een pantservuist kan worden afgeschoten. Het wapen zou een vernietigingskracht hebben gelijk aan 100 ton TNT.

DANKBETUIGING

Na dank aan God breng ik ook mijn hartgrondige dank aan Dokter Hugenholtz, de Eerwaarde Zusters en de goede verpleegsters voor de goede behandeling en zorg tijdens mijn verblijf in het Sint Elizabeth hospitaal. Dat de goede God U allen lone.

JOHANNA ALBERT

IN DE GALERIJ VAN ALONZO ADEN

DE NEGER-KUNSTENAAR IN DE VERENIGDE STATEN

Hughie Lee Smith, die voor zijn werk verschillende bekroningen verwierf, werd in 1914 in de staat Ohio geboren. Van hem zijn verschillende doeken vertegenwoordigd in de permanente kollektie van het Detroit Institute of Arts.

Toen Alonzo Aden in 1943 van zijn moeder geld leende om in Washington een „geintigreerde" kunstgalerij te openen, dachten zelfs de meest optimistische onder zijn vrienden dat deze onderneming van korte duur zou blijken.

Maar, naargelang de galerij zich in de loop der jaren stilaan heeft ontwikkeld, en zeer goede schilderijen, zowel van kleurlingen als blanken, van Amerikanen als buitenlanders heeft tentoongesteld, zijn zowel de vrienden als het kunstminnend publiek van de stad Washington. Adens overtuiging gaan delen dat „goede of slechte kunst niet afhangt van de kleur der handen die haar geschapen heeft".

De galerij van Alonzo Aden is sijmbolisch, niet alleen voor de bijdrage die de kleurling door diverse kunstmedia tot het culturele leven in de Verenigde Staten heeft geleverd, maar tevens voor de bevordering van zijn eigen integratie in het Amerikaanse leven.

Deze bijdrage is feitelijk continue geweest, doch voor een groot deel van de 18e en 19e eeuw is hij anoniem gebleven (zoals het werk van menig vroege Amerikaanse vakman en volksschilder) of de maker was slechts plaatselijk bekend.

De beeldhouwer John Rhoden gebruikt lastechnieken, die hij in Rome leerde toen hij er met een Fullbright beurs studeerde.

De neger heeft vanuit Afrika een oude en beproefde traditie in de kunst van het bewerken van huit, metaal, steen en ivoor, alsook in de pottebakkers en de smeedkunst meegenomen. Maar doordat hij lange dagen in de gloeiende zon moest werken op de plantages van het Zuiden en afgesneden was van de voedende bronnen van de Afrikaanse cultuur, verloor hij deze bedrevenheid met zijn handen en vond hij uitdrukking voor zijn impulsen in muziek, pantomine en dans.

Toch is zijn gevoel voor vorm en proportie behouden in de beroemde handgesmede grille-werken aan de huizen van New Orleans in de staat Louisiana, en in enkele producten van huitsnijwerk, thans in musea ondergebracht.

Ook zijn behouden gebleven enkele zeer fraaie vroege portretten (o.a. van Joshua Johnston) uit het eind van de 18de eeuw en de jaren voor de burgeroorlog en enkele landschappen en beeldhouwwerken uit latere tijd.

Maar het is met de religieuze schilderijen van Henry O. Tanner (1859-1937) dat een neger internationale roem verwierf buiten verband met zijn ras. Tanner studeerde zowel in de Verenigde Staten als in het buitenland en zijn werk werd aangekocht door het Musée du Luxembourg in Parijs en door de grotere musea van de Verenigde Staten.

In die tijd was het de droom van de meeste Amerikaanse kunstenaars erkenning in Parijs te verkrijgen. Het succes van Tanner daar. bezorgde hem het respect van zijn landgenoten en bemoedigde andere neger kunstenaars.

Maar zijn stijl bleef voornamelijk academisch en had weinig of geen verband met de essentie van zijn geboorte land evenals trouwens het werk van de meeste Amerikanen omstreeks de eeuwende.

Pas een tiental jaren voor de Eerste Wereldoorlog brak de Amerikaanse kunst met de „internationale traditie". Deze eigen weg vond zijn climax in de beroemde „Armory show" van 1913. Men wendde zich voor onderwerpen en inspiratie tot scenes in zijn onmiddellijke omgeving. De neger-kunstenaars echter hadden nog steeds te weinig vertrouwen oh hun eigen ras realistisch uit te beelden.

Zowel het nodige zelfvertrouwen als de raciale trots waren echter aan het opkomen. ofschoon zij zich het eerst door andere media dan de schilder-en beeldhouwkunst hebben geuit. De negers waren begonnen hun eigen muzikaal erfgoed te erkennen zelfs vóór het begin van de 19e eeuw en dit proces was cumulatief. Door hun spirituals, gospel songs en jazz hebben zij een unieke bijdrage geleverd tot de Amerikaanse en Europese muziek.

In de jaren 20 brak dezelfde creativiteit los op het gebied van de literatuur in het biezonder de dichtkunst. Op toneelgebied, op het gebied van de dans en op wetenschappelijke gebied, kan men hetgeen in die jaren bereikt werd aanduiden als de „Neger renaissance".

Zo kon Alain Locke zeggen dat „de negerelementen nieuwe waarden en verse stuwkracht hebben gegeven aan de contemporaine zelf-expressie van Amerika".

Het was onvermijdelijk dat mettertijd ook de negerschilders en beeldhouwers hun deel zouden nemen in deze culturele doorbraak. Twee beeldhouwers Richmond Barthé en Sargent Johnson beginnen in de jaren twintig naam te maken en beiden zijn bekroond voor hun werk. dat vertegenwoordigd is in de grotere kunstverzamelingen. Barthé heeft zich gespecialiseerd in het uitbeelden van raciale typen. Johnson heeft als zijn speciaal object genomen het „vertal"van Afrikaanse kunstvormen in gestyleerde Amerikaanse termen.

De archeologische ontdekkingen van Afrikaanse maskers en beeldjes had een belangrijke invloed op de algemene loop van de moderne kunst en maakte in de Amerikaanse neger een tot nu toe onbewuste gebleven vooroudelijke trots wakker. Ook deed zij de blanke kunstenaar een nieuwe houding aannemen tegenover de neger. zodat hij hem met werkelijke perceptie ging schilderen en het „genre" standpunt verliet.

Zowel de ontdekkingen van Afrikaanse kunst als de realistische interpretatie door blanke kunstenaars gaven de neger-schilder nieuw vertrouwen.

Hij raakte evenwel bekneld in een onvermijdelijk dilemma: moest hij zich beperken tot raciale onderwerpen of moest hij het leven schilderen zoals hij het zag afgezien van het onderwerp, in feite stond de Amerikaanse kunstenaar in het algemeen voor dit dilemma in enigszins andere vorm. In de wijdverspreide reactie tegen Europese invloeden had hij zich gewend tot het typisch Amerikaanse. Maar het probleem werd gesteld voor de neger-kunstenaar.

De door de Amerikaanse regering tijdens de dertiger jaren gelanceerde „Federal Art" projecten droegen er toe bij dat de neger-kunstenaar zich in de hoofdstroom van de hedendaagse kunst liet opnemen en dat het raciale standpunt op de achtergrond kwam. Hale Woodruff, James L Wells, Malvin Gray Johnson (die in 1934 overleed), Charles Alston. Romare Beardon. Lois Mailou Jones — allen geboren in het begin van de twintigste eeuw-bereikten werkelijke roem.

„Het Circus" van James Lesesne Wells, geboren in 1902.

Het raciale gezichtspunt vrijwel verlaten

De enigszins jongere Charles Sebree, Eldzier Cortor en Hughie Lee-Smith zijn hen in prestaties en roem opgevolgd. De meest -bekenden zijn vertegenwoordigd in de permanente verzamelingen van de Metropolitan Museum of Art, het Museum of Modern Art, de Phillips Galerij in Washington, de Chicago Art Institute en de Institute of Arts in Detroit.

Uit het werk van deze groep blijkt duidelijk dat het oude dilemma of men al dan niet uitsluitend uit raciaal oogpunt moet schilderen opgelos wordt ten gunste van de opvatting dat veeleer geschilderd wordt wat universele dan wat beperkte betekenis heeft.

Deze ontwikkeling heeft zich voortgezet, met het gevolg dat uitsluitend neger onderwerpen steeds zeldzamer worden. Onlangs schreef het tijdschrift „Ebony" hierover: „Sommige [illegible] betreuren dit. maar de kunstenaars zelf zeggen dat het een natuurlijk gevolg is van het leven in een meer geintregeerde wereld."

Barbara Chase bij een van haar stukken, studeert thans in Rome.

De recente resultaten van de negende jaarlijkse „Emily Lowe Compétititon" tonen aan hoe de jongere generatie neger kunstenaar het raciale stempel geheel kwijt is en opgenomen is in „de hoofdstroom van de Amerikaanse kunst". Van de 10 prijswinnaars waren er drie negers - een hoger percentage dan de 10 percent die zij in de totale bevolking vertegenwoordigen.

De stijl van deze contemporaine artisten verschilt evenveel als hun persoonlijkheden en strekt zich uit van realisme tot compleet abstractionisme.

De schilders hebben hun studies gemaakt in verschillende delen van de Verenigde Staten en in het buitenland. Soms financieerden zij zelf deze studies maar veelvuldiger waren zij winnaars van beurzen en stipendia.

De zeer begeerde Guggenheim prijs in de scheppende kunsten is open voor ieder en werd gewonnen zowel door Richmond Barthé als door Archibald Motley.

Twee grote fundaties — de Rosenwal en John Hay Whitney Foundation — stellen beurzen en stipendia ter beschikking speciaal voor begaafde neger-artisten. Een van de jonge groep heeft een Rosenwal- en zes hebben een Whitney-stipendium gekregen. De 22-jarige Barbara Chase. die slechts 19 was toen zij de eerste prijs won in een internationaal concours studeert thans op een Whitney-beurs in Rome.

Henry O. Tanner, de eerste neger-schilder van wereld-reputatie. zou het oeuvre van de meeste dezer jonge kunstenaars vreemd vinden. zo hij het kon zien. Maar Alonzo Aden zegt dat het alleszins passend is van tijd tot tijd een schilderij van Tanner te hangen naast werken van zijn nakomelingen in de kunst.

ALONZO ADEN

Een stuk van Sargent Johnson wiens werk een meer gestyleerde benadering van het subjekt toont.

Een beeldhouwwerk van Richmond Barthé.

Een tempera van Jacob Lawrence uit een serie „The Migration of the Negro".

Klassieke muziek op de plaat

Symfonische kunst

Vertolking door meester-dirigenten

De oogst aan klassieke symfonieën was de laatste tijd groot. Niet minder dan vier 30 cm-LP's heb ik ditmaal allereerst onder de aandacht van de discophielen te brengen. Ze bevatten uitsluitend Haydn en Mozart, en de dirigenten zijn resp. Szell, Klemperer en Münchinger. Aan het muziek maken in grote, klassieke stijl is dus geen gebrek.

Van George Szell zijn twee Fontana-platen met zijn eigen Cleveland Orchestra. Op 699 504 CL speelt hij twee Haydn-symfonieën, n.l. No. 88 in G (die inzonderheid balletliefhebbers goed kennen van „Quatre mouvements" bij het Ballet van de Ned. Opera) en de zogen. „Londense symfonie, No. 104 in D., twee zeer

BRAHMS

voortreffelijke specimina van de tintelend geestrijke musiceerstijl die Haydn als symphonicus gevestigd heeft. Voor Szell en zijn uitstekend orkest is Haydn een uitgezochte componist, omdat de academische precisie, waarmee Szell dirigeert, juist is wat de puntige droge geestigheid van Haydn vergt. Men kan dus wat Haydn betreft al moeilijk beter terecht dan bij deze vertolkingen.

Ook Fontana 699 501 CL, waarvoor Szell met zijn orkest Mozart speelt, verdient ernstige overweging bij de toekomstige kopers, met dien verstande, dat men hier nog wel eens met de dirigent van mening kan verschillen. Nu speelt hij juist de beide laatste symfonieën, die in g K.V. 550 en de C-dur symfonie K.V.551, oftewel de Jupitersymfonie. Die zijn niet alleen maar, of ook niet bepaald overwegend geschreven in een monumentale, als het ware in marmer verwezenlijkte stijl. Ze zijn dermate universeel, dat ze ook een grote mate van gemoedstederheid bezitten en gevoelsexpressie vereisen, terwijl Szell van huis uit meer is ingesteld op de lijnen en de in vlakken tegen elkaar geplaatste kleuren en onderdelen. Dat geldt ook voor de Jupiter-symfonie, die van een verheven gevoelsnoblesse getuigt, gelijk het Andante inzonderheid manifesteert. Szell is daar zeer gespannen en puntig-ritmisch in, wat men slechts kan bewonderen, doch de diepte van deze bewogenheid peilt hij niet helemaal. De fugatische Finale is daarentegen alleen maar bewonderenswaardig om zijn tot de laatste noot helder gerealiseerde stemvoering.

Wat die Jupiter-symfonie betreft, ben ik dan toch geneigd de erepalm uit te reiken aan Klemperer, die haar voor Columbia CX 1257 gespeeld heeft met het Philharmonia-orkest, dat — ook dit dient in aanmerking genomen — een soepeler instrument is dan het Cleveland-orkest. De in zijn realiseringen nogal sterk ongelijke Klemperer heeft hier een van zijn beste reproducties gemaakt, die hem weer eens volledig doet verschijnen als de grote man die hij eigenlijk is. Zijn grootheid spreekt dan daaruit, dat hij juist de universaliteit van dit unieke werk volledig omvat: zowel het monumentale karakter en de volmaakte evenwichtigheid van de bouw als de wonderbaarlijke gevoeligheid van de muziek, die hij in de fijnste gradaties van de klank hoorbaar maakt. Zeer fraai is ook Mozarts symfonie in A K.V. 201, welke met de Jupitersymfonie op deze plaat gekoppeld is. (Ook deze symfonie is zeer bekend geworden door het ballet, dat Rudi van Dantzig voor het Ned. Ballet heeft gezet). Men krijgt het stuk in een fijne kamermuziekstijl, en hoe magnifiek ook, gehee. doen vergeten kan het mij toch niet, dat Eduard van Beinum deze symfonie al eens eerder voor Philips met een meer bewogen cantabiliteit gemaakt heeft. Nochtans: met deze Mozartplaat van Klemperer heeft men nu wel een toppunt op dit gebied bereikt.

Karl Münchinger dirigeerde de Wiener Philharmoniker voor Decca LXT 5369 eveneens in twee Haydn-symfonieën, n.l. ook de bovengenoemde „Londense" en de Symfonie No. 96 in D. die de bijnaam „Miracle" heeft gekregen.

Münchinger is een groot autoriteit op het gebied van de klassieken, maar hij is minder veelzijdig dirigent. Hij past mij wel eens iets te veel een musicologische theorie toe, waarvan het nog de vraag lijkt of die voor Haydn wel helemaal opgaat. Hij laat, ambachtelijk gezien, ook wel eens een rare steek vallen, maar hij ontsteekt daartegenover ook vaak een frappant licht over de partituren.

Brahms I en III

Van de romantische klassicist Brahms zijn er twee symfonieën, de Eerste eveneens door Klemperer met het Philharmonia-orkest op Columbia CX 1504 en de Derde door het Züricher Tonhalle Orchester onder leiding van Otto Ackermann op MMS-28. Ook in Brahms is Klemperer zeer energiek en krachtig. De spanning verslapt geen ogenblik, maar hij is ook wel enorm Duits, zwaar en hoekig. Dit is een gangbare visie op Brahms en men mag dan zeggen, dat Klemperer deze in een zeer grote vorm vertolkt. Jongere generaties kennen intussen een meer lichte en vloeiende verklanking en daarvan geeft Ackermann in zijn lezing van de Derde een treffend voorbeeld. Natuurlijk: de Eerste is Beethoveniaans, zij is moeizaam en worstelend. De Derde is veel lyrischer en de meest evenwichtige van Brahms' viertal. Die evenwichtigheid en dat bezonnen, behaaglijk wezen van het stuk treft Ackermann dan ook prachtig. Met die van Van Beinum behoort deze vertolking tot de beste hedendaagse lezingen.

Debussy en Ravel

Moderne „klassici" leverde Capitol met P 8395: Debussy, „La Mer" en Ravel, tweede suite uit „Daphnis et Chloé", gespeeld door het Los Angeles Philharmonic Orchestra onder leiding van Erich Leinsdorf. Een uitstekend orkest, dat een soepelheid van toonvorming kent, die voor Amerikaanse orkesten zeldzaam is. De klank is heel mooi, de vertolkingen zijn wel goed, maar niet opvallend best. Leinsdorf detailleert wat veel, waardoor de grote lijnen verbrokkelen en de dynamische spanningen worden aangetast. De toonvorming die hij nastreeft, lijkt soms overprecieus en dit is dan jammer genoeg wat schadelijk voor deze uit een oogpunt van beschaafdheid van de klank toch heel opmerkelijke opname, die het grote voordeel van een zeer attractieve koppeling biedt.

Een kleine plaat met twee kostelijkheden uit het lichte genre: Philips 45-t 400 059 AE met de eerste entr'acte en de tweede balletmuziek uit Schuberts „Rosamunde" door Szell met het Concertgebouworkest gespeeld in een verleidelijk helder geluid.

Tot slot Decca LW 5326 met de symfonische suite „Antar" van Rimsky-Korsakoff door Ernest Ansermet en zijn Orchestre de la Suisse Romande. Oosterse sprookjesmuziek, kleurrijk en afwisselend, breed verteld en tonig geschilderd. Daarin was Rimsky een meester. Decca maakt zich zeer verdienstelijk door vele van Rimsky's werken in dit genre op de plaat vast te leggen.

Mobach.

DEBUSSY

Curacaoensia

O, die heilige Antonius!

Eerlijker zou zijn uit te roepen: O die Antonius-vereerders! En nog eerlijker: o die bepaalde Antonius-vereerders! Want sint Antonius zelf heeft natuurlijk geen schuld. Hij is een gecanoniseerde heilige, uit de 13e eeuw, die niets dan heiligs en goeds deed voor God en de evenmens. En iedere gecanoniseerde heilige mag men aanroepen en vereren. Wie dus Sint Antonius vereert, doet goed, men mag hem daarom van niets verkeerds verdenken.

Maar, en nu komt het pijnlijke, er bestaat een ongeschreven wet, volgens welke alle devoties die buiten de kerkelijke hierarchie om gepractiseerd worden, de neiging vertonen te degeneren; godsdienst gaat zich mengen met heidendom en bijgeloof. De sint Antonius-devotie heeft aan deze neiging wel allerminst kunnen weerstaan.

Op onze eilanden wordt deze heilige Franciscaan sinds onheugelijke tijden veel vereerd. Hij is wel een van de populairste. Vooral is hij populair bij verschillende vereerdsters, die er ten eigen huize op vaste tijden een feest voor organiseren. Op zich nog helemaal niet verkeerd. In feite echter heeft de Kerk zich al die jaren buiten deze feesten gehouden. Haar bedienaars kwamen er niet bij, en werden er ook niet verwacht, en waren er ook niet welkom. Om de een of andere duistere reden heeft de geestelijkheid daar zich bijneergelegd.

Nu de gevolgen. Naast het feit, dat er honderden „zuivere" Antonius-vereerders bestaan, ligt ook het feit, dat de meeste van die a-kerkelijke vieringen sterk gedegenereerd zijn. En, dat een zeer groot aantal vereerders (ik durf me niet aan getallen te wagen) over deze heilige denkbeelden erop nahoudt, die regelrecht indruisen tegen de leer en sfeer van de Katholieke Kerk, en dus intolerabel zijn.

De ergste aberratie is wel die omtrent het Jezuskindje op zijn arm. Enkele eeuwen na zijn dood is deze wijze van afbeelden in zwang gekomen. Hij zou een verschijning hebben gehad van Christus als kind. Of dat nu waar is of niet doet niet zozeer ter zake. Dat men die ontdekking doet een paar honderd jaar na zijn dood, is wel vreemd. Hoe dan ook, de afbeelding verspreidde zich en is nog in veel landen de meest gebruikelijke:

Nu wordt volgens de wijsbegeerte alles ontvangen naar de aard van de ontvanger. Wel, zo redeneert men in deze streken, een heilige met zo'n lief kindje op de arm, waarnaar hij als-maar-door vertederd kijkt, kom, kom! dat is wel duidelijk! Die heeft een zeer menselijk slippertje gemaakt. Het is een klein Antoniusje!

In het geheim wordt dit „feit" min of meer toegejuicht door menigeen, wiens leven niet in orde is. De heilige is voor hen de patroon geworden voor allen, die hardnekkig in de zonde volharden. De „pastoor wil niet" dat je de sacramenten ontvangt, maar geen nood, vereer de heilige Antonius, die laat je wel via een achterdeurtje de hemel binnen. Die heeft ondervinding van het leven. Die begrijpt de mens.

Een treurige, maar zeer hardnekkige ontaarding!

Dames-tamboer

We schrikken altijd een beetje, als we van tamboer horen spreken. En toch hoeft dit woord niet altijd een verkeerde klank te bezitten. Er bestaat zelfs een dames-tamboer, (tambú di senjoritas, tambú combida) die uitmunt in decentie.

Enkele meisjes van absoluut ongerepte naam worden uitgenodigd in een huis. Er worden slechts twee mannen toegelaten, betaalde krachten, namelijk een zanger en een wirispeler (tocadó di chapi, tocadó di wiri).

De deuren van het huis worden gesloten en de meisjes gaan in een kring tegen de muur zitten. Er wordt niet gedanst! De zanger en zijn begeleider beginnen hun muziek, en de dames klappen daarbij in de handen, op maat.

Zo nu en dan fluisteren de meisjes de zanger wat in het oor: een bekende gebeurtenis of een vooral waarbij een der aanwezigen betrokken is geweest, maar altijd iets nets.

Deze stof verweeft de zanger in zijn liedjes, tot vermaak van allen. Soms verzint hij zelf iets, dat slaat op een der dames, iets onschuldigs. Bijvoorbeeld naar aanleiding van de zeer dunne beentjes van een hunner: Pauw verberg je benen, verberg je gezicht spillebeen (pawies sconde bo pia, sconde bo cara pia fini).

Dat met wat heerlijke hapjes en wat drinken, is het hele feest.

SOMERSET MAUGHAN zal verjonginskuur ondergaan

Londen. — De bekende Britse schrijver Somerset Maugham, die aan de Riviera woont, zal binnenkort een „verjogingskuur" doen in de kliniek van prof. Paul Niehans te Montreux, zo weet de „Daily Express" te melden.

Somerset Maugham, die 84 jaar is, zal volgens het blad een cel-behandeling ondergaan. Hierbij worden levende en jonge cellen in het lichaam gespoten.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

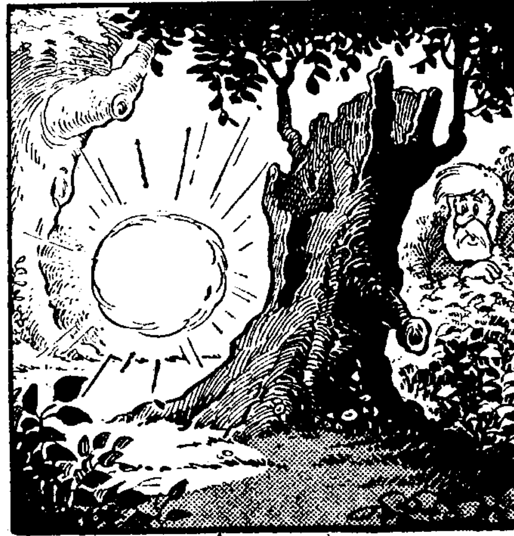

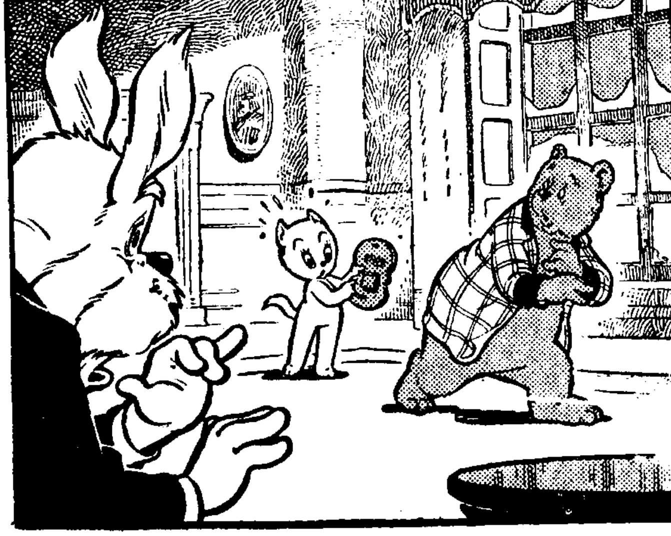

65-40 De aanslag op hun onoverwinnelijke hoofdman komt voor het merendeel der piraten zo overrompeld dat ze te verbijsterd zijn om zich te verroeren en voor zij de gelegenheid krijgen hun woede en wraakzucht op Astara te koelen zorgen Axe en Erwin voor de tweede verrassing. Als 'n man heffen de twee jonge kemphanen hun zware slagbijlen. De boogschutters ter zijde van de kampplaats krijgen de eerste klappen opgevangen. — Jullie kijken toch zo graag naar een gevecht gespuis tiert Erwin door het dolle heen, nou kijk dan goed. Fluitend baant het scherm van hen beiden een pad door de ontstelde piraten die op deze gang van zaken allerminst verdacht waren. Astara duikt achter de twee jonge Noren op en het drietal stormt door de ontstane bres in de kring van de krijgers op de wallen toe. Pijlen en speren suizen hen om de oren eerst nu komen de piraten in beweging en de hele horde zet tierend de achtervolging in- we halen het niet.... we halen het niet, hijgt Astara bleek als een dode. Zwijgend springen de jonge mannen op de boswering en Erwin reikt Astara de helpende hand. We zijn er zo vrouwe, fluistert de prins hees, terwijl hij wegduikt voor een laag snorrende pijl dan slaakt Erwin een gesmoorde kreet- Astara! Vrouwe... stoot hij vertwijfeld uit. De jonge vrouwe poogt nog krampachtig zijn hand vast te houden. Haar lippen vormen klankloze woorden. Even zweeft er een glimlach rond haar mondhoeken dan glijdt haar donkere hoofd achterover. De speer heeft haar werk gedaan.

Heer Bommel gaat het overdoen

3313. Nadat de beangste fruitkoopman de vaas had weggeworpen, verdween hij in wilde ren tussen het geboomte. Heer Bommel deed poging om hem te volgen, want hij wist nu, wat hij weten wilde.

„De vaas is in die holle boom gevallen," mompelde hij, puffend naderbij komend," dat heb ik duidelijk gezien. Ach ja, voor een heer, die toegang tot het verleden heeft, kan niets verborgen blijven.

Het is toch wel bijzonder, wat een Bommel allemaal vermag!"

„Wee, wee, wie het overdoet!" klonk plotseling weer de bekende ijle stem. En tussen de struiken dook het doorgroefd gelaat van de kalendergrijsaard op. „Dubbel doen is dubbele last!"

„Dat hebt U al eens eerder gezegd," riep heer Bommel geprikkeld naar de struiken, „maar ditmaal gaat het niet op, goede vriend. Ik heb niets overgedaan: ik ben alleen maar even wezen kijken. Ik heb dus niets aan gebeurtenissen veranderd, als U begrijpt wat ik bedoel."

„Alles heeft invloed op het gebeuren!" riep de grijsaard," ook de worm, die door de aarde kruipt. Dubbel doen maakt zwarte dagen!"

Heer Bommel vond uit een vage uitspraak en bovendien beviel de vergelijking met een worm hem niet. Maar juist, toen hij scherpe terechtwijziging over het verschil tussen heren en wormen wilde uitspreken, klonk achter hem gekraak van takken en geroep. Commissaris Bulle Bas was in aantocht!

Gejaagd keek Heer Bommel rond naar een schuilplaats. Maar dit probleem loste zichzelf op, toen Heer Ollie zelf plotseling met een droge knap in de lucht oplostte. Het volgende ogenblik bevond hij zich weer maanden ver, in de kamer van Bommelstein, waar hij Tom Poes en de fruitkoopman had achtergelaten. Het fruitbaasje deinsde met een gesmoorde kreet achteruit, maar Tom Poes was zo langzamerhand aan deze gang van zaken gewend.

„Er is weer een kalenderblad zwart geworden, Heer Ollie," zei hij. „U heeft dus zeker weer iets verkeerd gedaan in het verleden!"

Het straalvliegtuig in de burgerluchtvaart

Ernstige economische problemen voor luchtvaartmaatschappijen en regeringen?

Montreal. — Verschillende grote luchtvaartmaatschappijen betwisten de juistheid van een speciale studie door de Verenigde Naties, waarin wordt voorspeld dat de luchtvaartmaatschappijen en de regeringen voor ernstige economische problemen zullen komen te staan nu het straalvliegtuig ook in de burgerluchtvaart zijn intrede heeft gedaan.

De studie handelt over de economische gevolgen van het in dienst stellen van straalvliegtuigen met groot vliegbereik: de studie werd voorbereid door de commissie voor het luchttransport van de internationale organisatie voor de burgerluchtvaart (ICAO) een afdeling van de Verenigde Naties.

Het rapport, dat nog niet door de ICAO is aangenomen, verwacht dat door het in dienst stellen van straalvliegtuigen binnen enkele jaren een ernstige industriële overcapaciteit zal ontstaan, terwijl een overschot aan zuivervliegtuigen waarschijnlijk wordt geacht.

De IATA, de internationale vereniging voor het luchtvervoer, die het merendeel van de luchtvaartmaatschappijen in de vrije wereld vertegenwoordigt, heeft in een memorandum aan haar leden gesteld dat het rapport van de ICAO op een aantal veronderstellingen berust, die zeer wel onjuist kunnen blijken te zijn.

Het rapport van de ICAO zegt dat de hoge aankoopprijs der nieuwe vliegtuigen en de moeilijke verkoopbaarheid der verouderde vliegtuigen in de toekomst tot grote financiële problemen zal kunnen leiden.

Teneinde de positie van de luchtvaartmaatschappijen redelijk gezond te houden, zullen de regeringen wellicht gedwongen zijn de belasting- en subsidiepolitiek te herzien en groter aandacht te besteden aan bilaterale overeenkomsten inzake de vlieglijnen, aldus de ICAO. Anderzijds zullen grotere uitgaven noodzakelijk zijn ten behoeve van de vereiste verbetering en uitbreiding van vliegvelden en andere installaties.

De IATA stelt bovendien dat het rapport een ongegrond pessimistische visie heeft op de huidige recessie in het economisch leven.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia .. .	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00, en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00, en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00, en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: S. Anna om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familia.

N.B. **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00, 6.30 en 7.00
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:

Playa: iedere eerste zondag van de maand is de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

A.s. MAANDAG, feestdag van Maria Geboorte.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

28

„U simuleert", lachte hij, „u bènt niet ziek".

Zijn gastheer antwoordde niet direct. Eerst lachte hij wat en toen hield hij zich met zijn sla bezig, genietend van ieder afzonderlijk blad. Tschanz durfde de verschrikkelijke oude man dezelfde opmerking geen tweede keer maken.

„Ja, Tschanz", lachte Baerlach, „ik heb gesimuleerd. Ik was niet ziek". En hij stak een ferm stuk kalfsvlees in zijn mond en at verder, zonder ophouden, onverzadigbaar.

Toen begon Tschanz te begrijpen, dat hij in een boosaardige val was geraakt, waarvan de deur achter hem in het slot sloeg. Koud zweet brak uit zijn poriën. De angst omklemde hem met steeds sterker armen. De erkenning van zijn werkelijke toestand kwam te laat, er was geen uitweg meer.

„U weet het, commissaris?" vroeg hij zacht.

„Ja, Tschanz, ik weet het", antwoordde Baerlach vast en rustig zonder zijn stem te verheffen, alsof hij over iets onverschilligs sprak. „Jij bent de moordenaar van Schmied". En hij nam zijn glas champagne op en ledigde het in één teug.

„Ik heb altijd vermoed, dat u het wist", steunde de ander bijna onhoorbaar.

De oude vertrok geen spier. Het was, of niets hem meer interesseerde dan deze maaltijd. Onbarmhartig laadde hij zijn bord de tweede keer vol met rijst, goot daar wat saus overheen en nam nog een kalfskotelet. Nogmaals probeerde Tschanz zich tegen deze duivelse eter te weer te stellen.

„De kogel komt uit de revolver, die men bij de bediende heeft gevonden", stelde hij koppig vast. Maar zijn stem klonk een beetje wanhopig.

In Baerlachs samengeknepen ogen weerlichtte het verachtelijk: „Onzin, Tschanz, je weet heel goed, dat ze jouw revolver hebben gevonden in de hand van de bediende. Je hebt hem zelf de dode in de hand gedrukt. Alleen de ontdekking, dat Gastmann een misdadiger was, verhinderde, dat men jouw spel doorzag".

„Dat kunt u nooit bewijzen", weerde Tschanz vertwijfeld af.

De oude rekte zich uit in zijn stoel niet meer ziek en vervallen, maar machtig en beheerst, het beeld van een oppermachtig mens, een tijger, die met zijn slachtoffer speelt. Hij dronk nog een glas champagne. Toen liet hij door de onophoudelijk af en aan lopende vrouw kaas opdienen. Hij at er wat radijsjes en zilveruitjes bij. Steeds nieuwe spijzen had hij tot zich genomen, als wilde hij nog eens en voor het laatst proeven van al het voortreffelijke, dat de aarde de mensen te bieden heeft.

„Heb je nog steeds niet begrepen, Tschanz, dat je je daad voor mij al lang bewezen hebt?" vroeg hij eindelijk. „De revolver komt van jou. Want Gastmanns hond, die jij hebt doodgeschoten om mij te redden, leverde een kogel op, die uit hetzelfde wapen stamde als waarmee Schmied werd vermoord, jouw revolver. Je hebt de aanwijzingen, die ik nodig had, zelf aangebracht. Je hebt jezelf verraden door mij het leven te redden".

„Toen ik uw leven redde...... Oh, daarom heb ik het beest niet meer terug gevonden", antwoordde Tschanz mechanisch. „Wist u dan, dat Gastmann een bloedhond had?"

„Ja, ik had mijn linkerarm met een stuk van een deken omzwachteld".

„Dus dáár hebt u mij ook al in een val gelokt", antwoordde de moordenaar toonloos.

„Ook daarmee. Maar het eerste bewijs heb je me geleverd, toen je vrijdag over Kerzers naar Ligerz reed en het spelletje speelde van de blauwe Charon. Schmied reed die nacht over Zollikofen, dat wist ik, want hij stopte die nacht bij de garage in Lysz".

„Hoe kon u dat weten?" vroeg Tschanz.

„Ik heb eenvoudig opgebeld. Degene, die die nacht over Kerzers reed was de moordenaar, jij Tschanz. Je kwam van Grindelwald. Het pension Eiger heeft ook een blauwe Mercedes. Weken lang heb jij Schmied in de gaten gehouden, iedere beweging nagegaan. Je was afgunstig op zijn succes, op zijn ontwikkeling, op zijn meisje. Je wist, dat hij Gastmann bezocht, je wist zelfs wanneer, alleen niet waarom. Toevallig kreeg je zijn map met documenten in handen. Jij besloot het geval over te nemen en Schmied te vermoorden om zelf zijn succes te oogsten. Je hebt goed gedacht. Het zou je gemakkelijk vallen Gastmann te belasten met de schuld aan de moord op Schmied. Toen je in Grindelwald de blauwe Mercedes zag, wist je de weg. Je hebt de wagen voor die nacht gehuurd. Ik ging naar Grindelwald om dat vast te stellen. De rest is eenvoudig. Je reed over Ligerz naar Schernelz en je liet de wagen in het Twannbachbos staan. Je doorkruiste het bos door de kloof heen, waarna je op de weg Twann-Lamboing kwam. Bij de rotsen wachtte je op Schmied. Hij herkende je en stopte verwonderd. Hij opende de deur en toen heb je hem doodgeschoten. De toedracht heb je me zelf verteld. En nu heb je wat je wilt: zijn succes, zijn baan, zijn auto en zijn meisje".

(Slot volgt).

Suppletoire begrotingen verschenen

Oranjestad. — Door het bestuurscollege werden aan de Raad een tweetal suppletoire begrotingen aangeboden, n.l. de tweede voor 1958 en de vijfde voor 1957. In de aanvullende begroting 1957 zijn de voornaamste posten in overeenstemming gebracht met de werkelijkheid.

Het totaal geeft een toename van de uitgaven aan van f 980.856.—. De voornaamste posten zijn de aanvullingsbijdrage aan het algemeen pensioenfonds f 89.660.—, interest op kasgeldleningen f 33.200.—. Uitkering van schadevergoedingen aan chauffeurs (vreemdelingen) f 30.600. Arbeidslonen op feest, vacantie en ziektedagen f 96.364.—, vervoerskosten reinigingsdienst f 23.350.—, onderhoudswerken aan wegen en riolen f 97.936.—. Verpleegkosten f 97.375.—, geldelijke ondersteuning aan onvermogenden f 34.350.—, verzorging van verwaarloosde kinderen f 46.175.—, salarissen onderwijzend personeel f 170.455.—, studiebeurzen f 65.350.—, kerstbonus f 35.350.— bijdragen kapitaaldienst algemeen financieringsfonds f 62.541.—. De loodsgelden over 1957 bleven beneden de raming van f 1.100.000.—, zodat f 76.000.— moest worden afgevoerd. Hetzelfde, maar dan voor een bedrag van f 24.000.— geldt voor lands- en parkeergelden. Ook de opbrengst van de grondbelasting viel tegen en wel met f 72.000.—. De ontvangsten der laatste jaren waren als volgt: 1955: f 824.243.—, 1956: f. 764.069 en 1957 f 677.772.—.

Ook de opbrengst van de gebruiksbelasting liep terug. Daarentegen is de opbrengst van de Winstbelasting hoger. Geraamd werd f 6.500.000.—, en de ontvangst bleek te zijn f 7.310.101.—.

Aan de vreemdelingenchauffeurs werd in totaal f 109.116.— uitgekeerd.

Tweede aanvullende 1958

Voor het vastleggen van het besprokene tijdens de raadsvergaderingen worden twee nieuwe taperecorders aangeschaft (f 2000.—). Er komen 159 nieuwe straatnaamborden (f 1250.—) Voor aanschaffing van noodverbond plaatsen in veren en plaatsen in verband met orkaangevaar wordt f 28.000.— opgevoerd (Reeds in 1957 geraamd, maar toen niet aangeschaft). Bij de „Tanki's" zullen waarschuwingsborden geplaatst worden. Het geldt voor de tanki's te Santa Cruz, Kaas Ariba en Rooiberg (Verboden te zwemmen). Verder komen er waarschuwingsborden bij Boca Prins en Dos Playa's.

f 2500.— wordt uitgetrokken voor D.O.W., het doen van voorbereidend werk terzake het inrichten van de luchthaven voor straalvliegtuigen. In verband hiermee moeten verschillende peilingen en metingen worden gedaan. De 5% loonsverhoging vergt een totaal van f 292.000.— Algemene dienst f 250.000.—, DOW f 30.000.— en WVD f 12.000.—. De verziening der arbeidslonen vergt f 203.000.—)

Verder wordt voor aanleg en onderhoud van wegen en riolen nog eens f 155.750.— opgevoerd. Onder meer wordt verder een bedrag geraamd van f 20.000.— ter dekking van de kosten welke werden gemaakt i.v.m. het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — In de Nassaustraat botsten D 11 en A 2260. De totale schade beliep ongeveer f 600.—. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

— De politie werd gealarmeerd voor een echtelijke twist op Buena Vista. De vrouw des huizes sloeg haar heer gemaal met een stuk hout. Dat kwam lelijk aan.... de man moest met een hevig bloedende onderarm naar het hospitaal worden gebracht.

— Bij Kas Paloma, achter de Ecury garage vond een autobotsing plaats, veroorzaakt doordat een der bestuurders niet de voorgeschreven voorrang verleende. Het waren de wagens 5094 en 5630. De schade beliep ongeveer f 300.—.

— Meer dan 1100 gulden schade werd aangericht bij een botsing op het kruispunt de Ruyterstraat en van Speyckstraat tussen H 6 en breken, op internationaal vlak wordt 4894. De totale schade wordt geraamd op f 1100.—.

— Ter hoogte van La Esperanza vloog wagen 6501 uit de bocht. Vermoedelijk werd met te grote snelheid gereden. De wagen sloeg over de kop en werd op onherstelbare wijze vernield. De bestuurder liep slechts lichte verwondingen op aan het gelaat.

— Een verkoopster van loten verloor in de Bernhardstraat 18 loten van de landsloterij voor de trekking van 11 september 1958.

Bij een in aanbouw zijnd huis, werd een arbeider onwel. Hij viel daardoor van een anderhalf meter hoog muurtje en liep daarbij verwondingen op. Hij werd door de politie naar het hospitaal overgebracht.

— Op Pos Abao 12 brandde een huis geheel af. De vermoedelijke oorzaak was het in brand vliegen van een kerosenestoof.

Bij het in aanbouw zijnde hotel vond een vechtpartij plaats tussen twee Jamaicaanse arbeiders. De ene sloeg de ander met de platte kant van een bijl tegen het achterhoofd. Het slachtoffer werd ter observatie naar het hospitaal gebracht en kon later huiswaarts gaan. De dader werd op staande voet ontslagen.

Plechtige opdracht nieuwe Congreganisten

Oranjestad. — In de Kerk van Santa Cruz vindt morgenavond om half zeven de plechtige opdracht plaats van twaalf nieuwe congreganisten.

Zevenjarig jongetje bij verkeersongeval gedood

Oranjestad. — Gisteravond heeft zich ter hoogte van het vliegveld een zeer tragisch verkeersongeval voorgedaan, dat het leven heeft gekost aan een 7-jarig jongetje, Antonio A. Ogenio, van Kamakoeri.

De jongen had de dag doorgebracht met een aantal vissers en zou juist naar huis gaan. Hij stak de weg over en werd toen door een passerende auto, 6021-A, aangereden. De verwondingen waren zo ernstig, dat hij vrijwel op slag overleed.

Onze deelneming gaat uit naar de diepbedroefde ouders.

VAN DE GROENE TENNISTAFEL

Oranjestad. — Men schrijft ons: Na enkele maanden tafeltennis rust zet de A.T.T.A. haar aktiviteiten weer voort. Voordat er met een nieuwe kompetitie begonnen zal worden, in oktober, wordt op zondag 14 september 1958, nog uitgemaakt wie individueel de 10 sterkste spelers zijn, die in de afgelopen kompetitie ten minste 10 kompetitiewedstrijden hebben gespeeld.

In deze zware tien-kamp, die dus 14 september 1958 om 10 uur 's morgens in de Don Bosco Club, San Nicolas, gehouden wordt, ontmoeten de volgende spelers elkaar:

1. E. Jansen ..... 92,3% gewonnen
2. R. Guda 91,1
3. A. Jacobs 90,4
4. L. Wilson 86,1
5. Mario Croes Jr. 84,4
6. Fanfan Croes .. 81,8
7. N. Gibbs 80,0
8. M. Bergen 80,0
9. Boysie Croes .. 79,5
10. S. Martis 75,5

Als reserve komen de volgende spelers in aanmerking:

11. Esi Croes 71,1
12. B. Williams .. 69,0
13. B. Gruszetscki 68,8
14. Mario Croes .. 66,6

Ook vraagt het bestuur van de A.T.T.A., om de spelers aan te herinneren om op tijd te komen, ook om rubber-schoenen mede te brengen.

Burgerlijke Stand

Aangiften van geboorten:

Rosario Candido, zoon van de heer en mevrouw L. B. H. Olivir-Ras, Bolivistraat 24.

Ingrid Astrid, dochter van de heer en mevrouw E. Luydens-Croes, Tanki Leendert 59.

Shirley Lourdes van M. de heer en mevrouw P. Everon-Henriquez Ayo 31 b. Alicia Mercedes, dochter van de heer en mevrouw A. B. — Jimenez, Lamoenchistraat5.

Rosa de Lima, dochter van heer en mvrouw P. Everon-Henriquez van Piedra Plat 90.—

Harold David, zoon van de heer en mevrouw J. V. de Cuba O. Lacle, J. G. Emanstraat 45.

Rosario Luis, zoon van de heer men mevrouw B. Geerman-Bixlick, Z. E. 44.

Overleden:

Antonia Arends, weduwe van C. Winterdaal te Gashero.

Cornelis I. Romano, van Malmok 2.

Ook openbare scholen voeren nieuwe schooltijdenregeling in

Oranjestad. — Ook de Openbare scholen voeren met ingang van het nieuwe schooljaar, dat op 10 september a.s. begint de ochtendschooltijden regelingen.

Alle openbare scholen, met uitzondering van de A.T.S. zullen des morgens om tien voor acht beginnen en om tien over twaalf eindigen. De vrije zaterdag komt daarmee te vervallen.

Alleen de scholen van de freres en Soeurs houden voorlopig de oude regeling aan.

Nieuwe onderwijzers

Oranjestad. — Voor het openbaar onderwijs arriveerden enkele nieuwe leerkrachten.

Het zijn mej. N. Dermeer en de heren P. van Niel en K. Norden, beiden voor de Prinses Marijkeschool en de heer J. Galle voor de Prinses Ireneschool.

Santa Cruz neemt afscheid van Zusters Dominicanessen

Oranjestad. — In de Kerk van Santa Cruz wordt morgenochtend om half negen een plechtige H. Mis opgedragen om God te danken voor het vruchtbare werk dat gedurende 45 jaren ten bate van de jeugd van Santa Cruz werd verricht. Zoals bekend nemen de Zusters van Asten nu het werk over.

Na de H. Mis zal er gelegenheid zijn om persoonlijk afscheid te nemen van de Zusters.

Frère Eugenius viert Zilveren kloosterjubileum

Oranjestad. — Morgen viert frere Eugenius zijn zilveren kloosterjubileum.

Dit feit zal in besloten kring worden herdacht, maar ook daarbuiten zal men in stilte en dankbaarheid meeleven. Frere Eugenius behoorde tot de eersten van de freres de la Salle, dit naar Aruba kwamen om het werk dat de Fraters van Tilburg hier met zoveel toewijding hadden verricht, over te nemen. Meer dan twintig jaar werkte de jubilaris hier op tal van scholen, ten bate van de Arubaanse jeugd. Vooral echter Paredera, waar hij vanaf de oprichting van de eerste school werkte, is hem dankbaar. Niet alleen als hoofd van de jongensschool, maar bij alle parochie aangelegenheden kon men er op zijn medewerking rekenen. Moge het frere Eugenius gegeven zijn nog vele jaren te werken voor het heil van de Arubaanse jeugd. Voor de collegae-onderwijzers is er morgenochtend gelegenheid de jubilaris te feliciteren.

Ook Franse oud-minister tegen ontwerp grondwet

Le Mans. — Christian Pineau, de socialist, die ruim twee jaar minister van buitenlandse zaken van Frankrijk is geweest, heeft verklaard, dat hij tegen het ontwerp-grondwet van De Gaulle zal stemmen. „Ik wil niet beweren, dat de constitutie van 1946 goed was, maar die van 1958 is slecht, omdat zij een konflikt schept tuss en de uitvoerende en de wetgevende macht. Door alle, die zeggen, dat generaal De Gaulle, als hij president wordt, geen misbruik van zijn bevoegdheden zal maken, zeg ik, dat een grondwet waarschijnlijk een langer leven heeft dan een man en dat de opvolgers wellicht de verzoeking zullen hebben van persoonlijke macht, aldus Pineau.

Wordt Bevan voorzitter van Socialistische partij in Engeland?

Londen. — De leiders van de grote vakbonden in Engeland hebben de voormalige leider van de linkervleugel van de Britse Labourpartij, Bevan, het voorstel gedaan, het voorzitterschap van de socialistische partij op zich te nemen. Gaitskell, de huidige leider, zou dan voorzitter van de Labourfraktie in het parlement kunnen blijven. Bevan heeft nog niet op het voorstel geantwoord.

De helft van het aantal rebellen in de LIBANON zal de wapens neerleggen

Beiroet. — Ongeveer de helft van het aantal mannen waarover de rebellen in Beiroet beschikken, zal maandag uit de strijd worden genomen. Voorts zal een deel van de barricades, die de opstandelingen hebben opgeworpen, worden opgeheven, zo is in goedingelichte rebellenkringen vernomen.

De rechtse Falanx-Partij, die president S'amoen steunt, heeft gisteren haar aanhangers in Beiroet opgedragen de wapens neer te leggen. De mannen moeten echter op hun post blijven. De Falangisten hebben gedurende vele weken alle toegangen tot het hoofdkantoor van hun partij bewaakt.

De radiozenders van de opstandelingen in Beiroet hebben gisteren de uitzendingen gestaakt.

Het Libanese ministerie van buitenlandse zaken en V.N.-kringen in Beiroet maakten gisteren bekend dat Hammarskjoeld 9 september in Beiroet zal aankomen. Hij zal tot 12 september blijven.

Door belofte aan overledene genoten tien armen van

Utrecht. — Tien personen hebben, als gevolg van een belofte aan een overledene, te Utrecht van een overvloedige maaltijd genoten. De overledene was een zigeuner, en op zijn sterfbed had hij drie van zijn rasgenoten, man, vrouw en zoon, laten beloven, dat zij, na zijn begrafenis, tien arme mensen van straat zouden halen en een goede maaltijd zouden aanbieden.

En zo trokken de drie zigeuners in originele kledij, na de begrafenis, de Jaarbeurs-drukte te Utrecht in, om tien arme mensen op te zoeken. Het kostte het drietal nog heel wat moeite. Want velen, wie werd gevraagd te gaan dineren, werden boos. Maar ten slotte had men toch het tiental bij elkaar en trok men naar een restaurant aan de Leidseweg. Daar werd begonnen met een aperitief, daarna volgden een schotel van kip, compôte en aardappelen, het geheel besprenkeld met bier en een goede wijntje. De genodigden, onder wie een invalide man, een wasvrouw en een straatmuzikant, keerden pas laat in de avond tevreden huiswaarts.

—:—

Roem. — President Nasser heeft de Italiaanse premier Fanfani officieel voor een bezoek aan Cairo uitgenodigd.

Zullen de V.N. BRITSE verantwoordelijkheid over CYPRUS overnemen?

Scarborough. — De Britse Labourpartij zal zich op haar 57ste jaarvergadering, welke op 29 september in Scarborough zal beginnen, beraden over een op beroep op de Verenigde Naties om de Britse verantwoordelijkheid over Cyprus over te nemen.

De afdeling Sheffield wil er bij de regering op aandringen om te erkennen dat Engeland geen oplossing meer kan bieden die voor alle Cyprioten aanvaardbaar is en om bereid te zijn zich van het eiland te terug te trekken. Dit laatste voorgesteld dat de V.N. de verantwoordelijkheid overnemen zolang plannen voor zelfbestuur nog niet verwerkelijkt zijn.

124 resoluties tegen kernwapens liggen klaar voor de 57ste jaarvergadering van de Britse Socialistische Partij, die 29 september in Scarborough begint.

Opruiming van de waterstofbom zal het belangrijkste op zichzelf staande onderwerp zijn.

In vele van de resoluties wordt het verbieden van kernwapens gekoppeld aan een eis tot een topconferentie, opheffing van bases voor Amerikaanse bommenwerpers en een nationale en internationale campagne voor atoomontwapening.

In vele resoluties wordt voorts verzet tot uitdrukking gebracht tegen uitrusting van het Westduitse leger met kernwapens.

In een resolutie wordt verzocht om Engelands uittreden uit de Navo.

Volgens een andere resolutie moet Engeland een politiek volgen die los staat van de Navo. Dan zijn er nog resoluties waarin gepleit wordt voor terugtrekking van vreemde troepen uit Midden-Europa en voor zones zonder kernwapens.

MENDES-FRANCE zal tegen nieuwe Franse grondwet stemmen

Parijs. — Mendes-France, de gewezen radicale premier van Frankrijk, heeft verklaard, dat hij „neen" zal zeggen bij het referendum van 28 september over de nieuwe grondwet. Hij noemde het ontwerp „gevaarlijk voor het land, gevaarlijk voor de rust in het land en gevaarlijk voor de democratie."

Belangrijke getuige in zaak ANNA ANDERSEN overleden

— Mevrouw Anna Anderson, die onvermoeibaar blijft volhouden dat zij de laatste levende dochter is van de vermoorde Tsaar aller Russen, Nikolaj Romanow, heeft een vurige aanhanger van haar keizerlijke afkomst verloren. Het is Felix Dassel, gewezen ritmeester van de keizerlijke dragonders. Hij was een van de belangrijkste getuigen in het proces dat Anna Anderson aanhangig heeft gemaakt om uit te maken, dat zij groot-Hertogin van het Tsaristische Rusland is. Dassel, die reeds geruime tijd ziek was, is overleden.

Vonnissen in Nottingham

Nottingham. — Negentien van de twintig beklaagden die in verband met de relletjes in Nottingham voor de politierechter moesten verschijnen, zijn schuldig bevonden. Vijf kregen een gevangenisstraf van drie maanden en de anderen kregen boeten tot f. 300.— tijdens het voorlezen van de vonnissen onstond er rumoer op de publieke tribune, zodat verscheidene personen door de parketwachters moesten worden verwijderd.

Wereldkampioenschap voor Honkballers nog ver weg

Laag peil Ned. Atletiek te STOCKHOLM bewezen

Het basebalseizoen in Nederland is bijna afgelopen, hetgeen begin september ook bittere noodzaak is, omdat vele honkballers lid zijn van een voetbalvereniging en in de wintermaanden deel uitmaken van elftallen, die King Soccer vereren. Nog altijd straalt de glans af van het Europese kampioenschap, dat in juli te Amsterdam werd gehouden en de Nederlandse ploeg de titel opleverde. Meer schooljongens dan vroeger ziet men op pleinen en in stille straten de knuppel hanteren en de honken afsnellen. De propaganda heeft dus zijn werk gedaan, want over enkele jaren zullen uit deze schoolknapen de spelers voor het nieuwe oranjenegental tevoorschijn komen. Maar ook op ander gebied is het Europese kampioenschap een zege voor de honkballerij geweest. Met nog meer animo dan voorheen oefenden de kandidaten voor het tegenwoordige Nederlandse team, dat bovendien nog lering trok uit het spel van zijn sterke tegenstanders. De Italianen boden veel goeds en ook van Duitse zijde kwamen er wel enkele nieuwigheidjes, waarmee de Nederlanders als sterksten van het toernooi toch wel hun voordeel konden doen. De gevolgen bleven dan ook niet uit, want in interlandwedstrijden tegen Duitsland, welke eind augustus te Haarlem en te Schiedam werden gespeeld, toonde het oranjeteam zich opnieuw volkomen superieur, overtuigender nog dan in de Europese titelstrijd van juli. Twee nieuwe werpers had coach Henk Keulemans voor deze wedstrijd ingezet en daarmee de uitblinker van een maand geleden, namelijk Han Urbanus, met opzet buiten schot gehouden. En het succes was daverend, vooral van Brands die de Duitsers geen schijn van kans gaf. Beide partijen eindigden met groot verschil in het voordeel van de Nederlanders, eerst met 5-0 en de volgende dag, op het andere veld, met liefst 7-0. Wel een bewijs dus, dat de Europese titel is terecht gekomen bij het land, dat er het meeste recht op kon doen gelden. Maar er zullen nog meer successen volgen, dat staat als een paal boven water, want op geen ander tijdstip dan nu is de toekomst van de Nederlandse honkballerij zo gunstig. De prijs voor de Europese kampioen was een uitnodiging deel te nemen aan de wereldkampioenschappen basbal, welke begin september te Detroit zouden worden gehouden. Met dit enorme buitenkansje in het verschiet vochten de ploegen in de Europese titelstrijd voor alles wat ze waard waren. Nederland won, doch de prijs is nog niet binnen. Want het is de vraag of de wereldkampioenschappen te Detroit dit jaar nog wel zullen worden gehouden. Zelfs in Amerika is er geldgebrek voor het organiseren van zo'n toernooi, omdat het toernooi van amateurs uiteraard ver in de schaduw staat bij de prof-basebalsport, welke alle belangstelling naar zich toezuigt. Het wereldkampioenschap voor amateurs, waaraan dan ook Nederland zou deelnemen, komt daardoor in de verdrukking. Natuurlijk betekent het niet doorgaan van de trip een grote teleurstelling voor de oranjehemden, vooral ook omdat daardoor een prachtige gelegenheid voorbij gaat lering te trekken uit het spel van de oppermachtige tegenstanders van andere continenten. Zelfs als de wereldkampioenschappen eind september toch nog doorgaan — en die mogelijkheid mag niet volledig worden uitgesloten — is het de vraag of Nederland dan toch van de partij zal zijn. Dure reiskosten, die voor de landen in Amerika uiteraard minder zwaar wegen, zullen dan wellicht voor de organisatoren een onoverkomenlijk struikelblok zijn. Teleurstelling dus bij de honkballers zelf, doch zeer beslist toch grote vreugde in de Nederlandse honkballerij, omdat na het weergaloze Europese kampioenschap de kracht van het oranjeteam voor de toekomst welhaast is verzekerd.

Geen films nodig...

Een heel ander geluid daarentegen weerklinkt er in de Nederlandse atletiekwereld. We wisten het reeds, het peil van de beste lieden in deze tak van sport is bijzonder laag. Men vergeleek de tijden met die van de buitenlanders en bekeek de prestaties, welke alle ver achterbleven bij hetgeen buiten de Nederlandse grenzen werd geleverd. Maar voor degenen, die nog twijfelden, werd op de Europese kampioenschappen te Stockholm het overtuigende bewijs geleverd. De tijd van Wim Sluikhuis, Fanny Blankers-Koen en Frits de Ruiter ligt achter ons, want geen enkele medaille, zelfs geen bronzen viel de Nederlandse atletiekploeg daar ten deel. De lange afstandlopers Cujé en Delnoye kregen geen schijn van kans. Eef Kamerbeek, die als tienkamper naar de Zweedse hoofdstad ging en door zijn goede resultaten van de afgelopen maanden enige hoop achterliet op een redelijke prestatie, stelde evenens teleur. Weliswaar bereikte hij meer dan in de Nederlandse kampioenschappen, doch de grens van 7000 punten meende men toch binnen zijn bereik. Een uitzondering willen wij alleen maken voor het Drentse meisje Dini Hobers, die in de vijfkamp voor dames lange tijd de eerste plaats in de rangschikking had, doch door haar zwakke nummers op de laatste dag naar de vierde positie terugzakte en dus juist buiten de prijzen viel. Toch hebben wij grote bewondering voor dit resultaat, want Dini Hobers moet haar atletiek-opleiding vrijwel helemaal op haar eentje doen, ergens in Drente, waar de trainers en oefengelegenheden nu eenmaal niet dik zijn gezaaid. Jammer voor de 800 meter-loper Haus was zijn val in de halve finale, waardoor hij werd uitgeschakeld, doch beslist onvoldoende kan de tijd van Blankenstein (3.50,2) op de 1500 meter worden genoemd. Daar is in internationaal gezelschap nooit iets mee te bereiken. Met

Cujé en Delnoye was het enigszins anders gesteld. In het begin van de zomer boekten zij betere tijden op de 10.000 meter, veel beter dan het matige resultaat, dat zij te Stockholm boekten en waarmee zij spoedig volledig waren uitgeschakeld. Bij hen ligt de moeilijkheid echter in een ander vlak. In de wintermaanden hebben deze twee atleten regelmatig deelgenomen aan de cross countries, welke overal in Nederland en België werden georganiseerd. Een buitenstaander kan dit wellicht toejuichen, vooral toen hun prestaties in het vroege voorjaar op de sintelbanen veel hoger bleken te liggen dan in het seizoen daarvoor. Daarna echter, in het midden van de zomer reeds, zakten de resultaten diep weg, een teruggang, waarvan de oorzaak zich gemakkelijk liet raden. Cujé en Delnoye waren te vroeg in vorm gekomen door hun winterse deelneming aan de cross countries, die evenwel bijzonder aantrekkelijk zijn door de vette prijzen welke er in worden uitgeloofd, zoals radiotoestellen en rijwielen. Geen atleet, zelfs de beste niet, kan zomer en winter in topvorm verkeren. De kampioenen bereiden zich in de wintermaanden rustig voor en voeren het trainingsschema op al naargelang de belangrijkste wedstrijden van het seizoen dichterbij komen. Delnoye en Cujé oefenden dus verkeerd, hoewel ze zeker capaciteiten hadden. Men kan de atleten daar zelf op aan kijken, doch in feite ligt de schuld bij de leiders van de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie, die hebben verzuimd deze knapen de leiding te geven, welke noodzakelijk is. Goede trainers moeten er op toezien, dat het programma van voorbereiding geleidelijk wordt opgevoerd, steeds zwaarder wordt zonder dat de atleet overtraind geraakt. In Nederland is het toezicht, de leiding echter veel te gering, terwijl toch de afstanden zoveel kleiner zijn dan in het buitenland meestal het geval is. Bovendien ontbreekt het aan kundige leiding. Te Stockholm heeft men kunnen zien hoe buitenlandse bonden de verrichtingen van hun atleten lieten filmen, iedere beweging werd vastgelegd om aan de hand daarvan de fouten te veerleggen en verbeteringen aan te brengen. Men deed dit zelfs bij Nederlandse atleten, niet om te zien hoe goed zij wel wierpen of liepen, doch omdat bij hen fouten werden gemaakt, die het vastleggen op de film waard waren. Die films worden dan misschien ergens te Moskou of te Leningrad afgedraaid voor de beginnelingen, om hen te laten zien hoe het beslist niet moet. In Nederland weten de trainers het ook wel zonder die films, zeggen ze, de een nog beter dan de ander, doch het gevolg zal zijn, dat het Nederlandse peil hoe langer hoe dieper wegzakt om nooit meer boven de middelmaat uit te komen.

Levende biljartsport

Het atletiekseizoen is inmiddels vrijwel geëindigd, doch in de maand september maken de biljarters zich weer op om hun keu en ivoor te hanteren. Er is thans weer volledige vrede in de internationale biljartwereld, eindelijk, met alle gevolgen van dien. Door het grote aantal Europese landen, dat tot de internationale bond is toegetreden, is er namelijk ook grote belangstelling ontstaan voor de grote titelwedstrijden. Vroeger zag men in zulke toernooien slechts de kampioenen van België, Nederland en Duitsland. Weliswaar werd in deze landen ook het sterkste spel geleverd, doch voldoening gaf zo'n Europees kampioenschap maar weinig, omdat men zich nooit kon meten met de sterksten van andere landen dan die drie. Nu zijn alle federaties in een bond verenigd en iedereen is tevreden. Iedereen? Neen, misschien niet de sterkste biljarters, want zij zullen nu des te harder moeten vechten om de nationale titels te behalen. Ieder land brengt nu zijn kampioen, met als gevolg, dat de spoeling dun wordt en er ook uit Nederland , België en Duitsland slechts een speler naar de Europese titelstrijd zal worden afgevaardigd. Dit in tegenstelling tot vorige jaren, toen ook de nummers twee en drie van de nationale titelgevechten wel voor uitzending in aanmerking kwamen. Deze verscherpte selectie heeft veel voordelen, omdat nu de meeste Europese landen in het geding zijn, doch ook nadelen. Want in de komende kampioenschappen is het heel goed mogelijk en zelfs zeer waarschijnlijk, dat zwakke titelhouders (bijvoorbeeld van Zwitserland en Oostenrijk) wel van de partij zijn, doch zeer sterke tweeden (bijvoorbeeld van Nederland en België) aan de kant moeten blijven staan. Bovendien wordt daardoor de aantrekkelijkheid van het Europese kampioenschap verminderd, omdat er een aantal zwakke broeders bij zijn, terwijl dat vroeger met alleen deelnemers uit België, Duitsland en Nederland nooit het geval was. De praktijk zal moeten uitmaken of er voor dit probleem een oplossing is Tot nu toe was een biljartkampioenschap van meer dan acht deelnemers nauwelijks mogelijk in verband met de lengte van het toernooi (vier dagen). Wellicht is er een oplossing te vinden in de moyennes, die van een bepaalde hoogte moeten zijn om als deelnemer aan een Europese titelstrijd te worden toegelaten. Nauwelijks zijn dus de moeilijkheden in deze tak van sport op nationaal en internationaal gebied opgelost of nieuwe problemen dienen zich aan. Doch is het voor de bestuursliedеn niet een sport op zichzelf ook in dit geval nieuw licht in de duisternis te brengen? Een troost en aanmoediging moge in ieder geval zijn, dat juist door al deze problemen de biljartsport bewijst een „levendige" sport te zijn.

ad interim.

DE EUROPESE ZWEMKAMPIOENSCHAPPEN

Boedapest. — De Fransman Christophe heeft gisteravond het Europese kampioenschap 100 meter rugslag behaald. Hij won in Bodapest de finale met 1 min. 3.1 sec.

De damesploeg, bestaande uit Lenie de Nijs, Ada de Haan, Atie Voorbij en Cockie Gastelaars, heeft tijdens de wedstrijden om de kampioenschappen het wereldrecord op de 4 x 100 meter wisselslag estafette verbeterd en gebracht op 4 min. 52.9 sec. De Nederlandse ploeg werd eerste in deze tijd in de finale en behaalde de titel.

In de strijd om de 5e tot en met 8e plaats van het waterpolo-toernooi heeft Nederland met 5-3 van Oostduitsland gewonnen. Bij de rust leidden de Duitsers met 2-1.

In de finale van de 4 x 200 meter estafette vrije slag heren werd Nederland achtste in 9 min. 1,9 sec. Het goud was voor Zweden in 8 min. 55,4 sec.

De tijd waarmee Cockie Gastelaars, in de series van de estafette 4 x 100 meter wisselslag haar Europese record op de 100 meter vrije slag verbeterde is later gecorrigeerd tot 1 min. 3,7 sec. In plaats van 1 min. 3.6 sec. Cockie bleef dus 0,2 sec. — en niet 0,3 sec. — beneden haar eigen record.

Een gevaarlijk moment voor het V.V.V.-doel in de wedstrijd tegen D.W.S.-A, die in een 0—0 gelijkspel eindigde. Foto: doelman Cordang kon in zijn zweefvlieghouding de bal maar net wegwerken. Lamberts zit in de knel, terwijl Schenkel zich liever wat afzijdig houdt.

TENNISONTMOETING CURACAO - VENEZUELA

VENEZUELA neemt 3-1 voorsprong na eerste dag

Morgenmiddag om zes uur komen de gebroeders Trappenberg (Curaçaose juniorkampioenen 1958) uit tegen de Venezolaanse junioren Harold Valentiner (rechts) en Juan Rubio (links). In het midden Vicente Vallenilla.

Ramon Pimentel verliest eervol van JUAN NOTZ

Willemstad. — Gisteravond om 8 uur werd op de C.S.C.-banen te Scharloo een aanvang gemaakt met de tenniswedstrijden tussen Curaçao en Venezuela.

Als eerste wedstrijd kregen wij een damesdubbel tussen Mevr. Hofland-Mevr. v.d. Ploeg (Curaçao) en Mej. Monica Adler-Mej. Cora Parisca (Venezuela).

De eerste set werd een gemakkelijke 6-1 overwinning voor de Venezuela-dames, die beiden over een goede service en over prima netspel beschikten.

In de tweede set namen de Curaçaose dames het initiatief en wisten deze set dan ook verdiend met 6-2 te winnen.

De final-set ging meer gelijk op, waarbij vooral het goede spel van Mevr. v.d. Ploeg op de voorgrond trad. **Nadat Curaçao bij de stand 5-3 tot driemaal toe op match-point kwam te staan, waar Monica Adler de situatie steeds meer wist te redden, kwam tenslotte toch de zege met 6-3 bij Curaçao terecht, waardoor de dames Hofland/v. d. Ploeg het eerste winstpunt voor Curaçao veroverden.**

De tweede wedstrijd was een herendubbel tussen Philip/Bakhuis (Curaçao) en Notz/Vallenilla (Venezuela).

In de eerste set hadden Phillip/Bakhuis niet veel in te brengen tegen het uitstekende spel der Venezolanen, waarbij vooral het goede netspel van de Venezuelanen opviel.

Keer op keer stonden zij naast elkaar aan het net, op een wijze zoals men op Curaçao nimmer een dubbel ziet spelen en wisten op vaak schitterende wijze drive-ballen te retourneren en af te maken. De eerste set werd dan ook met 6-2 door Venezuela gewonnen.

In de tweede set kregen Phillip/Bakhuis meer kijk op het spel der Venezuelanen en er werd aan beide zijden nu uitstekend gespeeld. Na veel spanning won Curaçao de tweede set met 7-5.

In de laatste set gaf het betere spel van de Venezuelanen de doorslag en zij wisten onbedreigd met 6-1 te zegevieren en daardoor ook de wedstrijd op hun naam te brengen.

Direct hierna trad Juan Notz, die ook in het herendubbel had gespeeld aan tegen Ramon Pimentel.

Deze 17 jarige Venezuelaan bleef ondanks zijn vorige drie sets in de eerste set heer en meester van het terrein en won gemakkelijk met 6-2.

In de tweede set kwam Ramon Pimentel beter op dreef en toonde zich ondanks zijn jaren nog de beste tennisspeler, die wij momenteel op Curaçao bezitten.

Het werd een gelijk opgaande strijd die uiteindelijk na veel spanning met 9-7 door Juan Notz werd gewonnen, waarbij Pimentel zeker hulde verdient voor zijn moedig volhouden.

De wedstrijdleiding was in handen van de Heer N. Easton van CSC die dit weer op de hem gebruikelijke wijze deed.

Hedenmiddag om 4 uur en zondagmiddag om 3 uur worden de wedstrijden voortgezet.

Wij raden alle tennisliefhebbers aan deze wedstrijden niet te missen, daar zij het aanzien volkomen waard zijn.

Zondagmiddag om 6 uur wordt er als extra wedstrijd gespeeld een juniorendubbel tussen de Gebrs. Trappenberg (kampioenen Curaçao 1958) en de Venezolaanse junioren Harald Valentines en Juan Rubio.

Baseballwedstrijden

Willemstad. — Morgenochtend komen in het Rifstadion de AA-baseballteams Santa Rosa Indians en Unidos tegen elkaar uit.

Op Suffisant spelen Sithoc en Antillanos in de A-kompetitie.

Athletiekwedstrijden C. A. B.

Wilemstad. — De afgelaste Athletiek wedstrijden van de C.A.B. worden gehouden op a.s. zondag, 7 september om 2 uur n.m. in het Rifstadion.

Inschrijvingen worden ingewacht tot met vrijdag 5 september 12 uur middag, bij de heer H. Prince, Maduro & Sons, boven.

CARMEN BASILIO versloeg ART ARAGON

Los Angeles. — Carmen Basilio, oud-wereldkampioen middengewicht, heeft gisteravond te Los Angeles een zege behaald op Art Aragon, een weltergewicht uit Californië. Basilio won door een technische k.o. in de achtste ronde.

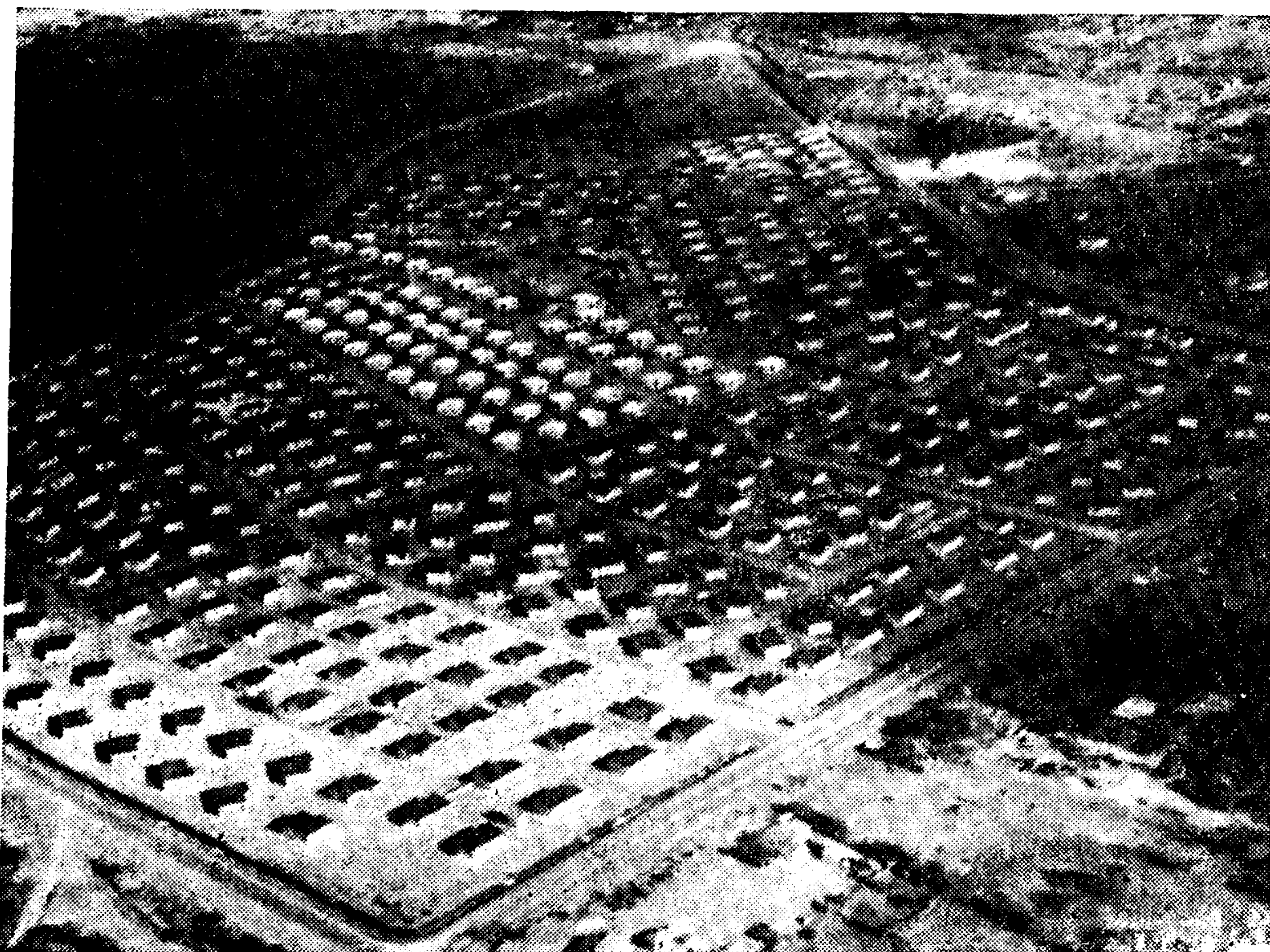
DUILIO LOI behield Europese bokstitel

Milaan. — De Italiaan Duilio Loi, Europees kampioen lichtgewicht heeft zijn titel behouden. Vrijdagavond bokste hij in Milaan onbeslist tegen Vechiato, de nationale kampioen van Italië. Het gevecht dat over 15 ronden ging eindigde onbeslist.

Reuzen in Centraal-Borneo?

Djakarta. — Vissers op het Hoelocmeer in Centraal-Borneo hebben een man gezien die meer dan zes meter lang is, aldus melden bladen te Djakarta. De man was overdekt met haar en had dode apen bij zich. De vissers hadden de indruk, dat hij nog op de apenvangst was. Overigens namen de vissers het zekere voor het onzekere: zij lieten hun boten in de steek en kozen het hazepad.

Volgens de bladen is dit niet het eerste bericht over reuzen-figuren in de binnenlanden van Borneo. Het wordt mogelijk geacht, dat daar een soort Orang Oetan leeft.

Een zeer recente luchtfoto van het komplex te Brievengat, waar de nieuwe wijk imposante afmetingen krijgt.

Ned. perscommentaar

(Vervolg van pag. 1.)

den in de positie van voogd en bevoogde. Die ontwikkeling is ook nu nog in volle gang en ondanks veel strijd, pijn en moeite is het resultaat maar zelden bevredigend. Wat de nieuwe verhouding tussen Nederland, Suriname en de Antillen betreft, bleek het echter mogelijk om tot een struktuur te komen, waarbij de drie partners volledig baas in eigen huis zijn en tegelijk de band binnen het Koninkrijk der Nederlanden handhaven. Dat zeldzaam en kostbaar resultaat schept grote mogelijkheden om elkaar naar behoefte bij te staan, maar een dergelijke nauwe band heeft ook tot gevolg, dat de gedragingen van de ene partner op de ander terugslaan. Toen het huidige Antilliaanse kabinet de journalist De Wit zonder voldoende rechtsgrond uit het land wilde zetten en de regering van het Koninkrijk niet aan die uitwijzing wilde medewerken, ging het dan ook zeker niet om een restant van „koloniale Nederlandse bevoogding". Een ander was een gevolg van het feit, dat in het Statuut voor het koninkrijk-nieuwe-stijl de gedachte is verwerkt, dat het samen wonen en het verbonden zijn binnen een koninkrijk enkel dan mogelijk is, wanneer de drie partners normen erkennen — en zoals in dit geval ook wat de rechtszekerheid betreft — die voor allen gelden.

Zo kan het duidelijk zijn, dat wij, met alle bereidheid om de Overzeese Rijksdelen zo ver mogelijk tegemoet te komen, besprekingen over mogelijke wijzigingen van het Statuut toch niet zonder zorg tegemoet zien.

Wanneer hierbij vooral een kwestie als deze aan de orde moet komen, legt men alweer de wortels van het koninkrijk-nieuwe-stijl bloot, nog voordat die wortels de toch zo broodnodig tijd gekregen hebben om zich in deze woelige wereld vast te zetten. „Elseviers Weekblad" schrijft over de Antilliaanse verkiezingen, getiteld „Afscheid Zonder Tranen":

Het viel te verwachten. dat bij de Statenverkiezingen op de Antillen de regeringscoalitie de zege zou behalen. Het is eigenlijk nog vreemd — en een kompliment voor het gezond verstand van vele kiezers — dat zij slechts enkele duizenden stemmen méér verkreeg dan haar tegenstanders.

Daarbij valt nog te bedenken, dat bij deze zo formidabel opgezette, met muziek en spandoeken en optochten gevierde verkiezingen, ten slotte in dat gehele Rijksdeel der Nederlandse Antillen minder stemmen zijn uitgebracht dan in één middelgrote Nederlandse stad.

Nochtans, de regering te Willemstad is thans vrij om, zoals zij het noemt: „De status in het koninkrijk op de helling te nemen". Nu, dat moet dan maar. Het zou haar verbazen te vernemen, hoe volgaarne wij in Nederland aan de Antillen desgewenst hun volstrekte Soevereiniteit en onafhankelijkheid willen verlenen...

Gewichtheffersploeg naar ZWEDEN

Willemstad. — Met het lijnvliegtuig van de KLM zal op a.s. maandag een ploeg gewichtheffers vertrekken ter deelname aan de wedstrijden om het wereldkampioenschap te Stockholm, Zweden. De gelden ter bekostiging van deze reis zijn niet zonder moeite bij elkaar gebracht en de Curaçaose gewichtheffers Bond kan nu een delegatie van zes man afvaardigen. De personen, die de reis meemaken zijn H. Curiel, L. Dalnoot, R. Monk, M. Betrian, E. Adriana en G. de Jongh als leider van de delegatie. De bekende gewichtheffer E. Cornelt stond aanvankelijk ook opgesteld in de ploeg, doch moest op het laatste ogenblik verstek laten gaan.

Het bestuur van de Curaçaose gewichtheffers Bond wil van de gelegenheid gebruik maken om allen, die op een of andere manier hebben bijgedragen tot het totstandkoming van deze trip, te bedanken, terwijl de gewichtheffers hebben beloofd alles te zullen doen om de naam van Curaçao hoog te houden.

C.V.B. koos nieuw bestuur

Tijdens de gisteravond gehouden Algemene Ledenvergadering van de C.V.B. werd een nieuw bestuur voor deze Bond gekozen. Na drie maal stemmen kwam het volgende bestuur uit de bus: M. Maduro, W. van Rosberg, J. van Uytrecht, O. Willems, H.A. de Windt, J. Agnes, C. Lodewijks, A. Raphaela, C. Curiel.

Wij willen de gekozen leden van harte feliciteren met hun functie van bestuurslid van de Curaçaose voetbal en hopen, dat men de belangen van onze geliefde sport steeds voor ogen zal houden.